

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

IV. évfolyam 6. szám, 2015. december

BETLEHEMES PÁLYÁZAT

eredményhirdetés a Szaléziánumban

A Szaléziánum „Hogy Betlehembe sietve menvén lássátok...” című kiállításához kapcsolódva betlehem-készítő kreatív pályázatot hirdetett, melyre rajz és kézműves kategóriában várták a pályamunkákat óvodástól a középiskolás korosztályig.

A december 13-ai díjátadón Polgárdy Imre a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke és Márfi Gyula érsek adta át az elismeréseket.

A Szaléziánum igazgatója, Pálfalviné Ósze Judit a díjátadón elmondta, hogy a pályaművek értékelésénél a zsűrinek nem volt könnyű dolga, nemcsak a beérkezett pályamunkák öröndetesesen nagy mennyisége miatt, hanem mert valamennyi korosztályból magas színvonalú és kreatív alkotások érkeztek, nem csak a főegyházmege területéről, hanem az egész országból, sőt a határon túlról is érkeztek rajzok és betlehemek.

Az értékelés során figyelembe vették a pályázó életkorát, a Betlehem-téma hagyományos és egyedi látásmódját, az ábrázolás kidolgozottságát, a kreativitást és eredetiséget, valamint a választott technika kezelését is.

A legjobb alkotások a Betlehemi jászol kiállítással együtt január 6-ig megtekinthetők a Szaléziánumban.

Küldött: A Veszprémi Főegyházmege lapja. Kiadja a Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ,
8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528. Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu.
A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ósze Judit.
Munkatársak: Németh Erika, Földi Gábor, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Szaléziánum. Illusztrációnak felhasználtuk a betlehemi jászol kiállítás anyagát.
Kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk.
Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

KARÁCSONY: AZ ISTENI IRGALMASSÁG FÉNYÉBEN

Karácsony ünnepén tanúi lehetünk Isten irántunk való irgalmas szeretetének.

Valamit mindig tapasztalhatunk ebből a szeretetből: a levegő a víz, a kenyér, a bor, a természet szépségei a növényekkel és az állatokkal, a család és általában a minket körülvevő jó emberek: mind-mind Isten szeretetéről beszélnek.

Erről a szeretetről beszéltek a próféták, ezt tapasztalták meg bajban lévő embertársaink, amikor szorult helyzetükből megszabadultak. - De az embert mindez nem elégtette ki: az ember lelke mélyén mindig ott élt a vágy: hogy láthassa Isten arcát, hogy találkozassék Teremtőjével. Mózes felhőben, tűzoszlopban égő csipkebokorban találkozott az Úrral, Illés enyhe szellő sutogásában érzi át Isten közelségét, Ábrahámnak egy terebintfa alatt ismeretlen férfi alakjában jelenik meg az Isten, egyes teológusok szerint előrevetítve már a Szentháromság misztériumát is.

Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy Isten olyan közel jött hozzánk, testben élő emberekhez, amilyen közel csak jöhetett. – Az első karácsonyi ajándék nem egy szaloncukorral, gyertyákkal és csillagszórókkal feldíszített karácsonyfa volt, hanem maga az Isten. Nem álarcban, nem látszólagos emberi alakban, hanem igazi, érző emberi lélekben és hús-vér testben jött el hozzánk áthidalva a Teremtő és a teremtmény, az ég és a föld, a transzcendens és az immanens közt tátongó – és az előkelő platonista filozófusok közt áthidalhatatlannak vélt – szakadékot. Ezt így fejezzük ki: a Fiúisten megtestesült. És emberi természetét sosem fogja többé levetni, mint egy használt ruhát. Sőt, testét-vérét itthagya közöttünk az Oltáriszentségben. Vele mindennap találkozhatunk, sőt magunkhoz vehetjük Őt.

„A nép kereste őt, míg meg nem találta. Marasztalták, hogy ne hagyja ott őket” – olvassuk Lukács evangéliumában (Lk 4, 42). – „Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van” – mondják Jézusnak az emmauszi tanítványok (Lk 24,29). Mi viszont mindig vele egyesülten élhetünk. Amikor azt mondja a pap: „Az Úr legyen veletek!”, nem elérhetetlen vágyálmot fogalmaz meg, hanem olyant, ami már meg is valósult.

2. Karácsony arra tanít minket, hogy nekünk is önmagunk odaajándékozásával kell szeretnünk egymást. A Dóra név azt jelenti, hogy ajándék. A Teodóra és a Tivadar jelentése pedig ez: Isten ajándéka. – De függetlenül a nevünktől, mindannyiunknak ajándékká kell válnunk Isten és környezetünk számára. Szép dolog az, ha különböző ajándéktárgyakat veszünk szeretteinknek, jó dolog, ha üdvözlőleveleket küldünk ismerőseinknek, de mindez nem pótolhatja személyes jelenlétünket, önmagunk odaadását azoknak, kiket szeretünk. Önmagunkat pedig akkor adjuk át másoknak, ha imádkozunk és engesztelünk mindenkiért, például távol lévő ismerőseinkért, illetve, ha segítséget nyújtunk a rászorulóknak, főleg, ha időt szánunk a közel levőkre. Ez az idő különösen is fontos. A Kis Hercegben a róka mondja ki a nagy igazságot: „Az idő, amelyet a rózsádra szántál, az teszi őt egyetlen, páratlanú a világon.”

Ma gyakran tapasztaljuk azt, hogy az embereknek nincs idejük egymásra. Még a hitvesek sem szánnak időt meghitt, barátságos be-

szélgetésekre, ezért igazában nem is ismerik egymást, csak annyit látnak a másikból, mint mi a vízben úszó jéghegyből: néhány százalékot. A szülőknek nincs idejük a gyermekeikre, sokszor drága ajándékokat vesznek nekik, hogy azokkal foglalják le magukat, és ne kelljen velük foglalkozni. Pedig pénzzel nem lehet kiváltani a szeretetet. Az Úr Jézusnak nem volt szüksége ránk, beszélgetés nélkül is tudta ő, hogy mi lakik az emberben (vö. Jn 2, 24), mégis volt ideje ránk, elhagyta az idő feletti boldog örökkévalóságot, és belépett a mi időnkbe, a mi történelmünkbe. Volt ideje hozzátartozóira, tanítványaira, a pásztor nélküli nyájhoz hasonlító tömegekre. Nemegyszer „még evésre sem maradt ideje” (Mk 3, 20). Volt ideje a kánai mennyegzőn való részvételre, barátaira (Máriára, Mártára és Lázárra), a betegekre és a szenvedőkre, sőt a bűnösökre is.

Korunk emberének szeretet-megnyilvánulásain is erősen érződik a fogyasztói társadalom hiányossága. Az emberi kapcsolatok eltárgyiasultak, a barátság helyébe egyre inkább az érdekkapcsolatok lépnek. A régi emberek is használták a pénzt, de az csak eszköz volt számukra, hogy szeretetüket ajándékozással is ki tudják fejezni, ma az emberek jó része a barátságot tekinti eszközknek, hogy pozícióhoz, pénzhez, többlet-forráshoz juthassanak. Az értékrend fejrefállt. Pedig az élet célja nem az, hogy meggazdagodjunk, hanem az, hogy kölcsönös lelki gazdagságot biztosító szeretet-kapcsolatokra, barátokra tehesünk szert. Hogy legyenek, akikkel örömkönn és bánatokon, sikereken és csalódásokon osztozni tudunk, hogy legyenek, akiket tisztá szívvel meg tudunk siratni, mikor eltávoznak körünkből, és legyenek akik, akik szívből megsiratnak minket, amikor meghalunk. – És legyenek, akikért imádkozhatunk, illetve akik imádkoznak értünk.

Kicsit leegyszerűsítve a dolgot, majdnem azt mondhatjuk: ez az egyetlen célja életünknek, ez az egyetlen dolog, amiért megszülettünk és amiért élni érdemes. Vörösmarty Mihály „A Merengőhöz” c. versében ezt így fejezi ki:

„Mi az, mi embert boldoggá tehetne?
Kincs, hír, gyönyör? Legyen bár mint özőn,
A telhetetlen elmerülhet benne,
S nem fogja tudni, hogy van szívöröm...
Ki szívében jó, ki lélekben nemes volt,
Ki életszomját el nem égeté,
Kit góg, mohó vágy s fény el nem varázsolt,
Földön honát csak olyan lelheté.”

Az irgalmasságban gazdag Isten és az ő Szent Fia érdek nélkül, tiszta szeretetből teremtett minket, illetve halt meg értünk. Segítsen az idej szent karácsony ünnepén mindannyiunkat, hogy jó szívvel tudjuk osztogatni javainkat – és önmagunkat is – a rászorulóknak, és ennek köszönhetően már itt a földön is – a mennyei otthon reményében élve – otthonra leljünk.

+ Gyula érsek

FERENC PÁPA SZENTBESZÉDE

az irgalmasság évét megnyitó szentmisén

December 8-án a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa megnyitotta az irgalmasság szentévéét. Az alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk a szentév megnyitása alkalmából bemutatott szentmisén mondott homíliájának magyar nyelvű fordítását.

Nemsokára abban az örömben lesz részem, hogy megnyithatom az irgalmasság szent kapuját. Ezt a nagyon egyszerű, ám erősen jelképes mozdulatot Isten ígéjének fényében hajtjuk végre, amelyet az imént hallottunk, és amely a kegyelem elsőségére irányítja figyelmünket. Az a fő gondolat ugyanis, mely többször is visszatér ezekben az olvasmányokban, Gábor angyal szavára utal, amellyel egy fiatal, meglepődött és zavarodott lányhoz fordul, rámutatva az őt beborító misztériumra: „Örülj, kegyelemmel teljes” (Lk 1,28).

Szűz Máriának tehát elsősorban az a dolga, hogy örüljön annak, amit az Úr végbevitt benne. Isten kegyelme beborította, és méltóvá tette arra, hogy Krisztus anyja legyen. Amikor Gábor angyal belép házába, a legmélyebb, a minden emberi felfogóképességet meghaladó misztérium is arra szolgált nekik okot, hogy örüljön, higgyen és ráhagyatkozzon Isten szavára. A kegyelem teljessége átalakítja a szívét, és képessé teszi annak a nagy tettek a végbevételére, amely megváltoztatja az emberiség történelmét.

A Szeplőtelen Fogantatás ünnepe Isten szeretetének nagyságát fejezi ki. Ő nemcsak olyan Isten, aki megbocsátja a bűnt, hanem Máriában odáig megy, hogy megelőzi az eredendő bűnt, amelyet minden ember születésétől fogva magában hordoz. Isten szeretete megelőz, elővételez és megment. A bűn édenkertben elkezdődött történelme beleolvad Isten megmentő szeretetének tervébe. A Teremtés könyvének szavai mindennapi, személyes tapasztalatainkra mutatnak rá. Mindig kísért minket az engedetlenség, ami abban fejeződik ki, hogy életünket Isten akarától függetlenül akarjuk megtervezni. Az embert folytonosan ez a barátságtalan ellenállás kísérti, az, hogy ellenálljon Isten tervének. Ugyanakkor a bűn történelme is csak a megbocsátó szeretet fényében érthető. Ha minden a bűnhöz kötve maradna, akkor mi lennénk a legkétségbeesettebb teremtmények, ám az az ígéret, hogy Krisztus szeretete győzni fog, mindent az Atya irgalmasságába von. Isten szava, melyet hallottunk, nem hagy kétséget efelől. A Szeplőtelen Szűz kiváltságos tanúja előttünk ennek az ígéretnek és az ígéret beteljesedésének.

Maga ez a rendkívüli szentév is kegyelmi ajándék. Aki belép azon a kapun, felfedezi az Atya irgalmasságának mélységét, aki

mindenkit elfogad és mindenki elé személyesen megy. Ő az, aki keres minket! Ő az, aki elénk jön! Ez az év arra szolgál, hogy növekedjen meggyőződésünk az ő irgalmasságában. Menyire megsértjük Istent és az ő irgalmát, amikor elsőként azt állítjuk, hogy bűneinket megbünteti az ő ítélete, ahelyett, hogy elébe tennénk: bűneinket megbocsátja az ő irgalma (vö. Szent Ágoston: De praedestinatione sanctorum 12, 24)! Igen, így van! Az irgalmat az

ítélet elé kell helyeznünk, és Isten ítéletét minden esetben irgalmassága fényében kell néznünk. A szent kapun való átlépés tehát éreztesse meg velünk, hogy részesülünk a szeretetnek, a gyengédségnek ebben a misztériumában. Hagyjunk fel minden félelemmel és szorongással, mert az nem illik ahhoz, aki szeretve van. Éljük át inkább a mindent átalakító kegyelemmel való találkozás örömét.

Ma, amikor itt, Rómában és minden egyházmegyében a világon átlépünk a szent kapun, egy másik kapuról is szeretnénk megemlékezni, arról, amelyet ötven évvel ezelőtt a II. vatikáni zsinat atyái tártak ki a világ felé. Erre az évfordulóra nem csak a zsinati dokumentumok gazdagsága miatt emlékezünk, melyek napjainkig a hitben tett nagy előrehaladásról tanúskodnak. A zsinat elsődlegesen egy találkozás volt. Igazi találkozás az egyház és korunk emberei között. Ezt a találkozást a Szentlélek ereje jellemezte, aki arra indította egyházát, hogy előjöjjön a zátonyok közül, melyek sok éven át magába zárták, hogy lelkesen újrazdja missziós útját. Ez annak újrazdése volt, hogy elébe menjen minden embernek oda, ahol él: a városába, az otthonába, a munkahelyére..., ahol csak ember van, az egyháznak el kell érnie, hogy elvigye neki az evangélium örömét, Isten irgalmasságát és megbocsátását. Ezt a missziós indítást folytatjuk tehát évtizedekkel később, ugyanazzal az erővel és lelkesedéssel. A szentév erre a nyitásra indít bennünket, és arra kötelez, hogy ne hanyagoljuk el a II. vatikáni zsinat szellemét, vagyis az irgalmas szamaritánus szellemét, amire Boldog VI. Pál pápa emlékeztetett a zsinat lezárásakor. Amikor ma áthaladunk a szent kapun, vállaljuk fel, hogy magunkévá tesszük a jóságos szamaritánus irgalmasságát.

(Magyar Kurír)

Ferenc pápa imája az irgalmasság rendkívüli szentévére

Az irgalmasság rendkívüli szentéve december 8-án, a Szep-
lőtelen Fogantatás ünnepén veszi kezdetét a Szent Péter-bazi-
lika szent kapujának megnyitásával, és 2016. november 20-án,
Krisztus Király ünnepén zárul.

Urunk, Jézus Krisztus, Te megtanítottál minket, hogy irgalmasok le-
gyünk, mint a mennyei Atya, és azt mondtad nekünk, hogy aki téged
lát, az Őt látja. Ragyogtasd ránc arcodat, és szabadok leszünk.

Szeretettel teli tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz-
rabságból; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldog-
ságukat csupán egy teremtményben keressék; sírásra fakasztotta Pétert
a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak.
Add, hogy valamennyien személyesen hozzánk szólónak halljuk szá-
vaiddat, melyeket a számariai asszonynak mondtál: „Ha ismernéd Isten
ajándékát!”

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenha-
tóságát elsősorban a megbocsátás és az irgalmasság által mutatja meg.
Add, hogy az Egyház a világban a Te látható arcod legyen, feltámadt
és megdicsőült Uráé.

Te azt akartad, hogy papjaid is gyöngeséggel legyenek felruházva,
hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban
és tévedésben vannak. Add, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze,
hogy Isten várja, szereti őt és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet, és szentelj meg mindnyájunkat felkenése által,
hogy az irgalmasság szentéve legyen az Úr kegyelmi esztendeje, és
Egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az öröm-
hírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadsá-
got, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Szűz Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled,
aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel egységben mind-
örökkön örökké.

Amen.

FERENC PÁPA TWITTER ÜZENETEIBŐL

*Minden ember – valóban mindenki – fontos Isten sze-
mében.*

*Mi, keresztények mindnyájan arra kaptunk meghívást,
hogy kövessük a Jó Pásztor példáját, és segítsük a sérült
családokat.*

*A hiúság nemcsak eltávolít minket Istentől: nevéssé-
gessé tesz.*

*Kérjük Szent Mihály arkangyal segítségét, hogy védjen
meg minket az ördög cselszövéseitől és csapdaitól!*

*Kedves szülők, tudtok-e „időt vesztegetni” gyermekei-
tekre? Ez a legfontosabb dolgok egyike, amit megtehettek
mindennap.*

*A gazdasági fejlődésnek legyen emberi arca, hogy senki
ne legyen kizárva belőle.*

*A szegényekben Krisztus arcát látjuk, aki értünk sze-
gényé lett.*

*A korrupció olyan, mint egy rákos daganat, amely szét-
rombolja a társadalmat.*

*Kedves fiatalok! Ne féljetez attól, hogy mindent oda-
adjatok! Krisztusban soha nem csalódtok.*

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKA

2015. DECEMBER HÓNAPRA:

Egyetemes: Hogy mindenki megtapasztalja annak az Istennek az
irgalmát, aki sosem fárad bele a megbocsátásba.

Evangelizációs: Hogy a családok, különösen azok, akik szenved-
nek, Jézus születésében találjanak a remény biztos jelére.

2016. JANUÁR HÓNAPRA:

Egyetemes: Hogy a különböző vallású férfiak és nők közötti
összinte párbeszéd a béke és az igazságosság gyümölcset teremtsen.

Evangelizációs: Hogy a párbeszéd és a felebaráti szeretet által, a
Szentlélek kegyelmével megszűnjék a keresztények közötti szakadás.

A VESZPRÉMI FŐEGYHÁZMEGYÉBEN IS MEGNYITOTTÁK AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVÉT

A Veszprémi Főegyházmegyében Márfi Gyula érsek december 13-án, vasárnap délelőtt nyitotta meg a Szentévet és a Szent Kaput a Szent Mihály Bazilikában.

Az ünnepi liturgiát Márfi Gyula érsek az együtt ünneplő paptestvérekkel, a Boldog Gizella Szeminárium papnövendékeivel és a hívek közösségével a Szent István (ferences) templomban kezdte meg, ahol közösen dicsőítették az Irgalmas Istent, majd Nagy Károly apátkanonok, a Szent Mihály Bazilika plébánosa részletet olvasott fel Ferenc pápa a Szentévet meghirdető bullájából. Innen körmenetben vonultak a Bazilika főbejárata elé, ahol Márfi Gyula érsek megnyitotta az Irgalmasság Szent Kapuját és ezzel megnyitotta az Irgalmasság Szentévet a Veszprémi Főegyházmegyében. A szertartás során a IV. Károly Cserkészcsapat tagjaitól átvette a Betlehemi Békelángot, amivel meggyújtotta az adventi koszorú harmadik gyertyáját. Ezt követően a keresztségünkre emlékeztetve megszentelte a vizet, amellyel meghintette a jelenlevőket. Majd megáldotta M. Nagy József faszobrász újonnan elkészült alkotásait, a Szent II. János Pál és Szent XXIII. János pápákat ábrázoló domborműveket a Bazilika főhajójában.

Szentbeszédében a Főpásztor a szeretetről, mint az irgalmaság egyik alapvető összetevőjéről beszélt. Ha növeljük ma-

gunkban a szeretetet Istenhez válunk egyre inkább hasonlóvá, hiszen Ő maga a Szeretet. Hangsúlyozta, hogy olyan szeretet nélkül, amely akkor is ad, ha nem kapja vissza az ember, nem érhető el a boldogság. Ez a szeretet képesít minket arra, hogy irgalmas szívvel éljünk mindenkivel szemben. Ez a mindenkire kiáradó jóakaró szeretet, amikor lehetőségeink szerint mindenkinek segítünk. Gyakoroljuk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit: éhezőknek ételt adni, szomjazóknak italt adni, mezíteleneket ruházni, hajléktalanokat befogadni, börtönben lévőket meglátogatni, betegeket gyógyítani, tudatlanokat tanítani, bűnösöket megtéríteni, ellenünk vétőknek megbocsátani és lehetne még folytatni.

A szentmise végén Nagy Károly apátkanonok ismertette a Szentév búcsúnyerési lehetőségének feltételeit és a hívek nevében is köszöntötte a héten Ferenc pápával együtt születésnapját ünneplő Márfi Gyula érseket.

A szentmisén közreműködött a Padányi Iskola gyermekkara.

A Szentév 2016. november 20-án zárul Krisztus Király ünnepén.

KÖZÖS ÜNNEP A FŐEGYHÁZMEGYE PAPSÁGÁVAL

Márfi Gyula érsek december 12-én a főegyházmegye papságával megünneplelte az Irgalmasság Szentévének megnyitását.

A szentmisén a tékozló fiú történetét állította példaként, amely önmagunkkal is szembesít bennünket. Először azt kell megkérdeznünk magunktól, hogy milyen gyermeke vagyok én Krisztusnak? Nekünk papoknak, de a híveknek is, egyáltalán örülök-e annak, amit kapok a Jóistentől. A tékozló fiúnak az volt a legnagyobb hibája, hogy nem tudta értékelni, amit kapott. Meg kell szoknunk a hálaadást, minden ami jó történik velünk azt meg kell köszönnünk, amit pedig hibáztunk azt észre kell vennünk és bocsánatot kell kérnünk. Az irgalmasság csak akkor jár nekünk, ha megbánjuk a bűneinket és kérjük a bocsánatot.

A SZENT KAPU MEGNYITÁSA SÜMEGEN

A sümegi Sarlós Boldogasszony ferences kegytemplomban nyitotta meg a Szentév kezdetén a Szent Kaput Márfi Gyula veszprémi érsek december 12-én, szombaton este. A szentmisét együtt mutatta be a főpásztor Barsi Balázs OFM templomigazgatóval, Nagy Károly c. apáttal, a veszprémi bazilika plébánosával, valamint környékbeli paptestvérekkel.

Tárjátok ki az irgalmasság kapuját, bemegyünk, hogy hálát adjunk az Úrnak és elnyerjük irgalmát és megbocsátását – mondta Márfi Gyula érsek, amikor megnyitotta az Irgalmasság Kapuját a sümegi Sarlós Boldogasszony ferences kegytemplomban.

Isten irgalmának egyetlen akadály az lehet, ha az ember nem bánja meg a bűneit – hangsúlyozta az érsek. Mindannyian a mennyei Atya gyermekei vagyunk, de vajon milyen gyermekei vagyunk Istennek, a szüleinknek és milyen tanítványai vagyunk nevelőinknek? Milyen szülők vagyunk, felismerhetők-e bennünk a tékozló fiú atyának vonásai? – kérdezte.

A főpásztor aki beszélt a büntetésről is, amely nem csak megtorló lehet, ha szeretettel büntetünk. Végül a hálaadás fontosságára hívta fel a figyelmet.

A SZENT KAPU MEGNYITÁSA KESZTHELYEN

Keresztes Szent János ünnepén Keszthelyen a Karmelita bazilikában nyitotta meg a Főegyházmegyében a harmadik Szent kaput Márfi Gyula érsek. A szentmisét együtt ünnepelte a karmelita közösség valamint az egyházmegye környékbeli papsága.

Nagyon sokszor úgy vagyunk, hogy nem is vesszük észre, ha hibáztunk. A másik hibáját igen, de a magunkét nem. Bűnbánatot kell tartanunk, az adventi idő arra való, hogy észrevegyük saját hibáinkat, gyengeségünket és kérjük a Szentlélek kegyelmét, hogy jobbak legyünk.

Ha csak egy kicsivel is, de jobbak legyünk, mint amilyenek vagyunk - mondta Márfi Gyula érsek december 14-én Keszthelyen a Kis Szent Teréz Karmelita Bazilikában.

Új sorozatot kezdük a Küldöttben,
dr. Csernai Balázs atya a Szentírást hozza majd közelebb hozzánk írásaival.

ANGYALI ÜDVÖZLET

Keresztény ünnepeink közül Jézus születésének ünnepe tudott a legmélyebben belegyökerezni kultúránkba. A szenteste és karácsony napja mindenkinek ünnep – még akkor is, ha nem mindenki tudja elsőre, kinek a születésére is emlékezünk ilyenkor. Mert az új élet, a Gyermek születése valamilyen varázslatos újdonsággal lep meg bennünket, amely felcsillantja a reményt: van élet a munkán, robotoláson, rohanáson túl; sőt az élet éppen ott kezdődik, amikor megállunk egy pillanatra ünnepegni.

Karácsony lényegét Szent János evangélista foglalta össze a legtömörebben: „Az Ige testté lett” (Jn 1,14). Az Ige alatt pedig Isten Szavát érti, azt a Szót, amely létre hívta és fenntartja a világot, s amely a Szentírás lapjain ma is szól hozzánk. Éppen ezzel a Szóval foglalkozik új sorozatunk. Ebből is láthatóvá válik, hogy Isten Igéje, a Szentírás nem elvont, érthetetlen, elavult szövegek gyűjteménye, hanem olyan írások, amelyekből megismerhetjük az újszülött Gyermeket, Krisztus Urunkat. Karácsony ünnepe arra hív bennünket, hogy fogadjuk be Őt, fogadjuk be az Igét. Ebben pedig a Szűzanya segíthet bennünket a legjobban, aki tökéletesen nyitott volt Isten Szavára. Nézzük meg, hogyan fogadta ő Isten Igéjét!

Szent Lukács evangélista számol be az angyali üdvözléről, amikor Gábrriel angyal meglátogatja és köszönti a Szűzanyát és elmondja neki az örömhírt: ő lesz a Megváltó édesanyja (Lk 1,26-38). Mária nem kételkedik, csupán azt kérdezi meg, hogyan válik ez lehetségessé. Az angyal Isten erejére és Erzsébet példájára utal, mire Mária kimondja híres igenét, s ezzel szívébe és méhébe fogadja Krisztust.

Amíg 2008-ban hazánkban a Biblia évét ünnepeltük, a Szentírással foglalkozott Rómában a Püspöki Szinódus XII. rendes ülése is. Az akkori Szinódus munkadokumentuma úgy mutatja be az angyali üdvözlét jelenetét, mint az Ige befogadásának legszebb példáját. Isten a kezdeményező: Ő küldi el angyalát, Ő szólít meg bennünket is. Ez a megszólítás meglepte s zavarba hozta Máriát. Isten Szava mindig többet mond, mint amit mi el tudunk helyezni véges gondolkodásunkban. Ezért teljesen természetes a meglepetés, a zavar amikor Ő szól hozzánk. Az angyal tekintettel van Mária zavarára, ezért nyugtatja meg őt: „Ne félj!” Bár Isten nagysága, Szavának mélysége felkavarja korábbi nyugalmunkat, megszólítása nem tönkretenni, hanem beteljesíteni akarja életünket.

Ahogy Mária, úgy általában mi sem elégszünk meg ennyivel. Mária visszakérdez, s elindul egy párbeszéd az angyal és Mária között. S Isten Szava bennünket is ugyanilyen párbeszédre hív. Ez több, mint az „Uram, Uram!”, hiszen a tétlen, üres bólogatás mélyén mindig ott van a közöny: úgyis mindegy. Istennek pedig egyáltalán nem mindegy, mi történik teremtményével, ezért keresi a párbeszédet, ezért válaszol kérdéseire. A Szentírás sorait olvasva vagy hallgatva bennünk is felmerülnek kérdések, amelyeket jó imádságunkban és elmélkedésünkben feltenni Jézusnak, aki éppen azért született meg, hogy válaszoljon nekünk. E csodálatos párbeszédben találkozunk Isten az emberrel, aki így ismeri meg egyre mélyebben Teremtőjét és Megváltóját.

Az angyali üdvözlét története azonban nem ér véget e párbeszéd-del, hiszen akkor ez a találkozás csak arra lenne jó, hogy Mária elmondhassa: volt egy szép élménye, egy izgalmas találkozása, ami azután lassan feledésbe merül. Mária egészen befogadja Isten Szavát, igent mond a hívásra, így szívébe fogadja Isten Igéjét. Ezzel a befogadással válik Isten Anyjává, ezzel nyeri el valódi önazonosságát. A Szentírás lapjait olvasva Jézus bennünket is arra hív, hogy mondjunk igent hívására, így engedjük, hogy bennünk is megtestesüljön Isten Igéje. Ezért írja Benedek pápa Verbum Domini kezdetű apostoli buzdításában: „Szent Ambrus emlékeztet arra, hogy minden keresztény, aki hisz, bizonyos értelemben foganja és világra hozza önmagában Isten Igéjét: s ha Krisztusnak test szerint csak egy Anyja is van, a hit szerint azonban Krisztus mindenkinek a gyümölcse. Ami tehát Máriával történt, mindegyikünkkel megtörténhet minden nap a szó meghallásában és a szentségek ünneplésében” (28). Így nemcsak Krisztus betlehemi világra jöttére emlékezhetünk, hanem megünnepelehetjük születését saját életünkben is.

dr. Csernai Balázs

ADVENT VESZPRÉMBEN

A veszprémi várban hagyomány, hogy az egyház és a város képviselői közösen gyújtják meg a gyertyát az adventi koszorún. Idén első alkalommal Nagy Károly apátkanonok Bárnai Máriával, Veszprém alpolgármesterével gyújtotta meg az első gyertyát a Szentháromság szobor előtt elhelyezett koszorún. Második vasárnap Szijártó László esperes, karitászigazgató Némédi Lajos alpolgármesterrel gyújtotta meg a gyertyát, majd harmadik vasárnap Schall Tamás h. esperes, plébános Ovádi Péter önkormányzati képviselővel együtt gyújtotta meg az öröm vasárnapjának gyertyáját. Az ünnepeken a veszprémi Petőfi Színház színművészei működtek közre. A negyedik vasárnap Márfi Gyula érsek és Porga Gyula polgármester gyújtja meg a gyertyát, Oberfrank Pál a színház igazgatója közreműködésével, majd a Szentháromság téren a Padányi Katolikus Iskola 4. osztályosainak betlehemes játéka zárja az adventi ünnepségsorozatot.

LADÁNYI TAMÁS ASZTROFOTÓS KIÁLLÍTÁSA

Advent első vasárnapján a Szalézianumban Ladányi Tamás asztrofotós műveiből nyílt fotókiállítás, melyet Nagy Károly apátkanonok nyitott meg. Mléttatásában elmondta, hogy milyen nagy hatással volt rá a szinte a “felhők közt lebegő” veszprémi vár, a fotós egyik különleges képe. Ladányi Tamás a kiállításon most először látható, Ausztráliában készült fotóihoz kapcsolódva a Dél keresztje a látóhatár felett címmel tartott ezután előadást. Az előadás végén beszélt a betlehemi csillagról is, kiemelve annak csillagászati jelentőségét.

ADVENT PÁPÁN

A város betlehemét és adventi koszorúját áldotta meg Mail József apát, plébános advent első vasárnapján, amikor az első adventi gyertya meggyújtására jöttek össze az Esterházy-kastély udvarán. A gyertyagyújtáson a Szent István Római Katolikus Nagytemplom Kórusa énekelt és a Szent István Római Katolikus Általános Iskola diákjai idézték fel a karácsonyváras időszakának jelentését. Mail József az első betlehem készítőjéről, Assisi Szent Ferencről beszélt a jelenlevőknek.

Áldd meg Urunk ezt a betlehemét és a jászolt, mely a keresztény család örömét szolgálja – e szavakkal áldotta meg a betlehemet majd az adventi koszorút, melynek első gyertyáját a városlakók népes tömege előtt gyújtotta meg.

A harmadik adventi gyertyagyújtással egyidőben Pápán zajlott a Karitászművészeti csillag programjának záróeseménye.

ADVENTI KONCERT PÁPÁN

Nagy sikerű adventi koncert helyszíne volt december 12-én a pápai Szent István vértanú templom. Immár hagyomány, hogy a templom kórusa koncerttel kedveskedik az érdeklődőknek.

Mail József apát, plébános köszöntötte a megjelenteket és szólt az adventi várakozás fontosságáról, meghittségéről.

Az adventi alkalom sikeréhez a Nagytemplom kórusa mellett hozzájárult Eisenbeck Ágota, Tompa Melinda, Takács László valamint Mészáros Sándorné és Udvardy Miklós.

AJKA

Ajkán az adventi koszorú első gyertyájánál Bakos Frigyes ker. esperes, plébános mondott elmélkedést.

KESZTHELY

Keszthelyen Veres András szombathelyi püspök gyújtotta meg az adventi koszorú első gyertyáját.

TAPOLCA

Betlehemi kapunyitás Tapolcán advent első vasárnapján.

SÜMEG

Újra élő Betlehem várja adventben a sümegeket és az idelátogatókat a plébániatemplom mellett.

NAGYESZTERGÁR ADVENTI KONCERT

Advent második vasárnapján a Magas-Bakony két plébániáján - Nagyesztergáron és Jásdon - is felhangzott az Istent dicsérő ének. A nagyesztergári és a jásdi egyházi kórusok közös koncertje volt, először Jásdon, majd Nagyesztergáron. Csellón Fenyővári Csilla, trombitán Bakos György kísérte az énekeket. Prímász Róbert plébános úr beszédeiben elmondta, hogy "aki énekel az kétszer imádkozik. Istent dicsérni énekel lehet a legszebben" A kórusok mellett énekeltek a jásdi és a nagyesztergári gyerekek. Végül a kórusok vezetője Csomay Tünde, közös éneklésre kérte fel a megjelent híveket.

NABE Badacsonytomaj és a Tatai Sándor ált. isk. Kórusa 2015. dec. 12.

Szent Miklós ünnepén Hatás Andrea adott koncertet a gyermekeknek a Szaléziánumban

Kallai Nóra és Richter Dorottya viola da gamba koncertje a Szaléziánumban advent második vasárnapján

Nagy Csaba lantművész koncertje a Szaléziánumban advent harmadik vasárnapján

A BENNÜNK NÖVEKEDŐ ADVENTRŐL

Advent, az Úr eljövetelére felkészítő/felkészülő várakozás időszaka, mely nyitottságra, Isten szeretetének befogadására, és tovább adására, ugyanakkor benső elmélyedésre, elcsendesedésre, bűnbánatra és megtisztulásra is serkent minden keresztény embert. Ehhez a felkészüléshez nyújtott lelki segítséget a Veszprémi Családpasztoráció a főegyházmege családjainak a Davidikumban november 28-án megtartott adventi lelki napon, melyre a szélrőzsa minden irányából érkeztek szülők, nagyszülők gyermekekkel együtt.

Szentmiseáldozattal kezdődött az együttlét, melyet dr. Márfi Gyula érsek Szakács Péter családfereferens atyával és Takáts Istvánnal, a Padányi Schola Catholica lelki igazgatójával koncelebrálva mutatott be. Szentbeszédében a főpásztor hangsúlyozta: Adventben nemcsak az első Úrjövetre gondolunk, amikor kétezer évvel ezelőtt az emberek várták az Eljövendőt, hanem – mint a szertartás olvasmányában is utalás történt erre (Dániel könyvéből vett részlet nyomán) – a Krisztus majdani második eljövetelére is. Nem véletlen, hogy nemcsak az egyházi év végén, hanem az újnak elején is ott vannak a világvégi gondolatok, jelek és jövendölések, melyek figyelmeztetnek mindannyiunkat, hogy a világ, amelyben élünk, nem marad fenn örökké, s feléleszti reményeinket, hogy ami utána jön, Isten országa, a mennyei Paradicsom, az örök béke és a szeretet otthona lesz számunkra. Mindez olthatatlan vágyakozásra buzdít valamennyiünket, s az érkező Úr útjának építésére buzdít tanúságtévő, hitvalló életünkkel, mutatott rá.

A lelki nap ráhangoló adventi előadással folytatódott, melynek vendége dr. Fábry Kornél, Kaposfüred plébánosa, az Emmanuel közösség tagja volt. Az atya fiatalos lendülettel, sok-sok humorral, számos személyes istenélményét megosztva beszélt Isten Országának földi építéséről, s abban az adventi előkészület jelentőségéről, formáiról, tippeket is adva egyúttal a családoknak, hogyan lehet méltóképpen előkészülni a szülőknek gyermekeikkel a közelgő ünnepre. Bevezetőjében a Forrás együttes Egy szó kiált című dalát adta elő gitárkísérettel, mely Izajás próféta könyvének szavai alapján (40, 3-5.) az Úr útjának készítésére buzdít. Majd hit és bizalom közös gyökerűségét állította középpontba, mely az adventi várakozásnak is fő alkotóeleme. A klasszikus görög nyelv e két fogalmat egyazon szóval fejezi ki (piszisz, piszteo – himni, bizni), ezzel is utalva elválaszthatatlanságukra.

Bizalomról többféleképpen is beszélhetünk, mutatott rá. Jelenti egyrészt azt az ösbizalmat, amellyel valamennyien születünk, s amely azután később többször megrendülhet bennünk embertársainkkal (olykor Istennel) kapcsolatban is. Nem mindegy, miben hiszünk, kibem bízunk, hang-

súlyozta. Ma sajnos egy olyan világot élünk, hogy sokan csak úgy összerakosgatják a maguk hitét, amelyben van minden: egy kis reinkarnáció, egy kis feltámadás, egy kis amulett, egy kis kabbala tárgy, egy kis kéz-összszekulcsolás... úgy gondolván, ha mindennek utat adnak lelkükben, majd mindenhol várhatnak segítséget is élethelyzeteikben. De az ilyen hit/bizalom zavaros lesz, és nem őszinte, mondta. Ha bele merjük tenni Isten kezébe életünket, a hit egyfajta bizalmi ráhagyatkozássá válik.

Ahhoz hogy így lehessen, szüksége van az embernek önbizalomra, erényeinek és negatívumainak ismeretére, hogy ez utóbbiakat alázattal elfogadva igyekezzék javítani, s hogy az előbbieket kötelességének érezze kamatoztatni mindenki javára. És szükség van persze világos értékrendre is. Továbbá, a bizalom megnyerésének a kulcsa a hitelesség. Akkor hiteles valaki, ha a szavai és a tettei egy síkon vannak. „Ha nem cselekszem Atyám tetteit, ne higgyetek nekem!” – idézte Szent János evangéliumából Jézust (10,37.) az előadó. A keresztény bizony kirakataban él, árgus szemekkel nézik a kívülállók! Keresik, hogy hol köthetnek bele. S szemükre is vetik, ha nem keresztényként nyilvánulnak meg. Majd Pál apostolra utalt, aki kimondja, hogy a legfontosabb bizalmi lépés: „Adjatok hálát az Úrnak mindenkor mindenért” (Ef.5, 20.) – amely az ő papi jelmondata is lett, tette hozzá. Nyilván, a jóért nagyon könnyű hálát adni, a rossz dologért sokkal nehezebb, mondta, majd így folytatta: Amikor ezt a hálaadási módot elkezdtem megvalósítani, megváltozott az életem. Ha hálát adok valamiért, ami rossz, azért is teszem, mert hiszem, hogy Isten mindenből valami jót tud kihozni.

Az igazi, őszinte bizalom megvalósításának eszköze lehet, ha a Hiszekegyben minden „hiszek” helyett azt mondjuk: bízom. A „hiszek”-et ugyanis sokszor könnyelműen kimondjuk, bele sem gondolva annak súlyába.

Adventben, mutatott rá, az elmélyülésben sokat segíthet a lélek mélyéről feltörő imádság, amely megtisztíthat, bűnbánatra indíthat, mélyebb kapcsolatba hozhat minket Istennel, akitől bűnbocsánatot nyerhetünk. Adventi várakozásunknak komolyságát emelhetjük, ha gyakoroljuk a lemondást „függőségeinkről” – felajánlva azt Istennek hálaadással. S ügyeljünk arra, hogy az ünneplésünkben elsődleges legyen a benső emelkedettség, s ne nyomja el azt a külsőségek hangsúlyozása. Az ünnep ugyanis akkor igazi, ha „belülről csillog” – zárta gondolatait az előadó.

A lelki gyakorlatos elmélkedés idejére a gyermekeknek érdekes játékos foglalkozásokat, ajándékkészítő kézműveskedést szerveztek a családpasztoráció munkatársai.

Toldi Éva

VELÜNK AZ ISTEN!

Eljött a Messiás, igaz nem rázkódott meg a föld eljövételének súlya alatt. Úgy jött el, mint ahogy később országának alaptörvényévé tette: „Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem lehet azt mondani: „Itt van vagy amott, Isten országa köztetek van.” Ahogy Izajás mondja: „Az én szolgám, kit választottam, szeretett fiam... Nem vitatkozik, s nem kiabál, szavát sem hallják a tereken. A megroppant nádat nem törli el, a füstölő mécsbelet nem oltja ki, míg csak győzelemre nem viszi az igazságot.”

Úgy érkezett, mint enyhe szellő. Izajás prófétának utólráhetetlenül szép képét idézem a harmat módján érkező megváltóról. Amit Isten végülis megvalósított a názáreti szüzi fogadás titkokkal teli csendjében és az emberi hidegszívűség teremtette betlehemi barlangi magány csendjében. Még az angyaloktól lelkesített pásztorok és a csillag vezette királyokat sem követték tömegek azért, hogy lássák a csodát. Íme, az „Isten-titok” végtelen és időtlen csendje. A történelem alakulása, hogy a Megváltó megvalósíthassa benne művét.

A teremtés hajnalának csendje ez, az örök szeretet harmat hullása. Jézus ma sem zajjal, rendkívüliségekkel jön feléd, hanem az enyhe szellő csendjével és harmat érintésével. Testvérem, ő már közel jött hozzád, egészen közel, mert Emmanuel (velünk az Isten)!

Gyakran panaszkodunk, hogy Isten távolinak tűnik? Karácsonykor is olyan mozdulatlan bennünk minden: nem hökkent meg Isten belépése életünkbe, nem rázza föl életünket közelségének érzése. Tudunk-e ebben a mozdulatlanságban is hinni, ahogy ezt Mária tette?

Honnan vette ez a kis názáreti leány ezt a megrendítően nagy lelket, hogy tudjon, merjen, akarjon Istenbe kapaszkodni és szavaira építeni? Most is és később is, amikor lelkét tör járta át! Erzsébet észrevette a Szent Szűznek ezt a nagy hitét! „Boldog vagy, aki hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked!” Ahogy Ferenc pápa írja: „Máriát az atya szeretete öröktől fogva arra készítette, hogy a Szövetség Szekrénye legyen Isten és az emberek között. Fiával, Jézussal tökéletes összhangban őrizte szívében az isteni irgalmasságot. Dicsérő éneke, mely Erzsébet házában küszöbén hangzott el az irgalmasságról szól, mely „nemzedékről nemzedékre” kiterjed.”

Nézzünk Máriára, az Irgalmasság Anyjára, és az ő hitére! Ha mi is észrevesszük, elcsodálkozunk, és a csodálatunk talán felemel minket is és magával ragad. Egy nem emberi garanciákra és tapasztalatokra épített ingatag hitre, hanem az Istennek adott, Istenre épülő, isteni garanciájú hitre. Mária hitére! „Az emberré lett Isten misztériumának mélységét senki sem ismerte meg úgy, mint Mária. Az ő életében mindent a megtestesült Irgalmasság jelenléte határozott meg.”

El kell tünődnünk a történelmet formáló Istenen, hogy ennyire csekély garanciával igazolta a világra lépő fiát. Hol vannak az isteni fények? Feje fölül hol van a glória? Hol az angyali énekek? Csak a jászol van előttük a szegénység jele és benne a századok óta várt Messiás él, ott reszket az emberek között. A remény valósággá lett! És ennek a jelnek ad Isten minden más garanciánál erősebb bizonyító erőt. Akárcsak a kereszt fája a Golgotán. Az sem a dicsőség, hatalom jele, hanem a megaláztatás és a szenvedés. Mégis Jézus csodálatos vonzerőt adott neki. Csak az Isten kezében tud a jeltelenség jellé válni! Mert akárhogy is forgatjuk a dolgot Jézus ezzel a két eszközzel hódította, és hódítja meg a világot: a jászollal és a kereszttel!

Isten sehol nem mutatkozott gyöngébbnek, mint a jászolban és a kereszten, mégis ez a kettő az ő ereje! A pásztoroknak a korábban látott angyalfények világították meg a barlangistálló rideg és nyirkos sötéttségét és a jászolban fekvő kisded sírásába beleremegett az egész teremtés. Az Ige testté lett! Jézus emberi nyelvre fordítja le az Istent, feltárva az emberek iránti végtelen irgalmát. Megtestesíti az Örök Szeretetet és saját személyében élőnek és tapinthatónak mutatja be.

Érted is megszületett, egészen közel jött hozzád, megérintheted az érted emberré lett Istent, aki meg akar lepni téged. „Ő soha nem fárad bele, hogy kitarja szíve kapuját, és újra meg újra megmutassa, hogy szeret bennünket és meg akarja osztani velünk az életét.” Jelen van az Oltáriszentség csendjében, és velünk van életünk sodródásaiban üdvösségre meghívó irgalmas szeretetével.

Karácsony ennek az isteni stílusnak bemutatkozása.

Földi István atya

BETLEHEMEZŐ HITTANOSOK ADTÁK HÍRÜL A KIS JÉZUS SZÜLETÉSÉT NAGYESZTERGÁRON

Csengőszó adta tudtul három napon át a kis falu lakóinak, hogy a hittanos gyerekek betlehemezni indultak. Negyedik éve, mióta Primász Róbert ciszterci atya, plébános és Csomay Tünde kántor, hitoktató a településre kerültek, ők elevenítették fel a rég elfeledett, Karácsonyhoz kötődő magyar népszokást. Három csoportban közel negyven kisgyermek járta a falut, kezükben betlehemmél, hogy híret vigyék a családoknak a kis Jézus születésének. Minden házba bekoportattak, senkit ki nem hagytak. Szeretettel fogadták őket, különösen az idős emberek, akik nem tudnak még ünnepekkor sem elmenni a templomba. Miután a szabad-e betlehemezni kérdésre igenlő választ kaptak, elkezdték az ősi bebocsátó éneket: Nyissátok meg ajtótokat hív keresztények, jönnek ide betlehemmél úri vendégek, áldást kérnek reátok, bocsássátok, hozzátok, mert ma született, a ti Messiástok. A Bakos testvérpár, Gergő és György első alkalommal vettek részt a betlehemes játékban, nagyon élvezték, hogy beöltözhettek és varázslatosnak tartják, hogy este végigmennek a falun, betérve a házakhoz. Berényi Dorka negyedik éve betlehemezik, nagyon

szereket, kisebb korában mamájától, Stolcz Cecíliától hallott e hagyományról. A vendéglátók süteménnyel, gyümölcscsel, édességgel kínálták a gyerekeket, az összegyűlt adományokból pedig nyáron közös kirándulást szerveznek számukra.

A következő héten Jásdon folytatják a betlehemezést.

„HOGY BETLEHEMBE, SIET

kiállítás a Sza

Idén először nyílt Betlehemi jászol kiállítás a veszprémi Szaléziánumban december 10-től 2016. január 6-ig, a 22. országos Betlehemi jászolkiállítás részeként. A Magyar Kézművességért Alapítvány (AMKA) felhívására érkezett több száz pályázati anyag nagy része a Magyarország Házában, Budapesten, több mint hetven alkotás pedig a Szaléziánumban látható, idén először vidéken. A pályázatra magyar kézművesek, népművészek, iparművészek vagy bárki alkotó jelentkezhetett, s valamennyi betlehem természetes anyagból készült.

December 10-én, a Szaléziánumban tartott megnyitó a Szilágyi Keresztény Általános Iskola harang együttesének előadásával kezdődött, majd Pálfalviné Ősze Judit igazgató köszöntötte a vendégeket. Elmondta, hogy régi álmuk vált valóra most ezzel a kiállítással, a Szaléziánum öt évvel ezelőtti megnyitása óta tervezik egy betlehemes kiállítás létrehozását, ami most megvalósulhatott a Magyar Kézművességért Alapítvány közreműködésével.

Ezt követően Gergely Imre, az AMKA titkára a betlehemi jászolkiállítás eredetéről mesélt.

A kiállítás ötlete 1993-ból ered, amikor Magyarország először részt vett a római Száz Jászol című nemzetközi kiállításon, s az amelyen való részvételt azóta is A Magyar Kézművességért Alapítvány szervezi. E kiállításokkal a Ciszterci Egyházközség által az 1940-es években kezdett Betlehem-készítő és Betlehem-állító hagyományait is folytatják. Az évek során több mint háromezer hazai és határon túli alkotó és alkotócsoport vett részt a kiállításokban, s idén a két helyszínnek köszönhetően rekordmennyiségű nevezés érkezett.

Az album megvásárolható a Szaléziánumban

...VE MENVÉN LÁSSÁTOK...”

Saléziánumban

A szakmai zsűri a művészi érték, a tartalom, az eszmeiség, az esztétikai megjelenés, az ötletesség és a technikai kivitelezés szempontjai alapján döntött a pályázatokról, de – főként az amatőr pályázóknál – figyelembe vette a pályázók személyét, életkorát és esetleges fogyatékoságát is. A zsűri 171 pályázó 291 munkáját fogadta el összesen, ebből 218 alkotás Budapesten, hetvenöt pedig Veszprémben látható. A legfiatalabb alkotó 4, a legidősebb pedig 88 éves.

A Betlehemek központjában elsősorban Jézus áll, de a betlehemi jelenet szereplői mellett helyet kaptak a karácsonyi népszokásokhoz és hagyományokhoz, valamint az ünnepekörhöz kapcsolódó alkotások is. A kiállításhoz kapcsolódik a Betlehemi képeskönyv 2015 c. három nyelvű reprezentatív fotóalbum is.

Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek Krisztus megszületésének időpontjának, körülményeinek felelevenítésével a karácsony lényegéről beszélt: hogy az Isten fia emberi testbe költözött, hússá, valóságos testté lett. Kiemelte a karácsonynak azt a dimenzióját is, hogy ha mi befogadjuk Isten lelkét, a testünk is a Szentlélek temploma lehet. Jézus ráadásul nem palotában, hanem egyszerű helyen, barlang-istállóban jött a világra, hogy mindenki, az elnyomott, a rabszolga, a hajléktalan, a szegény is magához közel állónak érezhesse. Az itteni alkotásokat is összeköti a hit, hogy valóban Isten jött el közénk, aki arra tanít, hogy szeressük egymást, és tudjunk adni egymásnak – elsősorban önmagunkat. Az első karácsonyi ajándék maga Jézus volt, aki születésekor, halálakor, mennybe menetelekor mindig önmagát adta nekünk.

mban. A kiállítás január 6-ig látogatható.

MEGÁLDOTTÁK SZENT ERZSÉBET KENYERÉT

Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódva az Egyház országszerte kenyeret szentel. A kenyerekből a Karitás tagjai visznek a szegény családoknak, hajléktalanoknak is. A Veszprém-Főegyházmegyei Karitás szervezésében november 19-én a Szaléziánumban emlékeztek meg Szent Erzsébetéről. A megjelenteket Szijártó László esperes, a Veszprém-Főegyházmegyei Karitás igazgatója köszöntötte és a Padányi Katolikus Iskola diákjai adtak rövid műsort, majd Márfi Gyula érsek megáldotta a kenyeret. Ezzel a gesztussal is megköszönte az munkatársai és a főegyházmegyei karitás csoportok munkáját egy-egy kenyér átadásával és felhívta a figyelmet a tevékeny szeretet megnyilvánulásának szükségességére. Az egyház tagjai ilyenkor nemcsak a karitással találkoznak,

hanem a Krisztustól rájuk bízott küldetéssel is. Az ünnepség után Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét a Szent Mihály Bazilikában és megáldotta a kenyeret, amiből a szentmise után mindenki vihetett haza. Szentbeszédében felhívta a figyelmet, hogy Árpád-házi Szent Erzsébet az egyetlen magyar szent, akit kötelező jelleggel megünnepelnek az egész világban. 24 évet élt és mégis hihetetlen gazdag életet élt. A nyolc boldogságnak mindegyik útján járt, de ezek közül különösen kiemelkedett a szegénység szeretetében, az irgalmasság gyakorlásában és a lelki tisztaságban- hangsúlyozta az érsek. Mi most Őt, mint a szeretet szentjét ünnepeljük, ezért meg kell kérdeznünk magunktól, hogyan állunk mi a szeretettel? Képesek vagyunk önzetlenül adni másoknak?

ÖSSZEFOGÁS KÁRPÁTALJÁÉRT!

A Karitás a múlt télen és idén év közben nyújtott segítség után, most is segélyprogramot indít a Kárpátalján élő nehéz sorsú magyar családokért!

AMENNYIBEN ÖN IS SEGÍTENÉ A MINDENNAPI MEGÉLHETÉSSSEL KÜZDŐ KÁRPÁTALJAI MAGYARSÁGOT, **CSATLAKOZZON ÖN** IS PROGRAMUNKHOZI!

Kályhával és tűzifával már biztosan támogatjuk a családokat.

SEGÍTSEN ÖN IS, HOGY MÉG TÖBBEKHEZ JUTHASSON EL A SEGÍTSÉG!

A **1356**-os adományvonal hívásával **500Ft** adománnyal segítheti hívásonként a Karitás kárpátaljai családokat segítő munkáját!

Bankszámlaszám: **12011148-00124534-00800007** (Közlemény: „Kárpátalja”)

GYÚJTSON EGY GYERTYÁT ÖN IS A RÁSZORULÓKÉRT!

A Karitás „Egymillió csillag” nevű szolidaritási akciójának keretében december 6-án újra kigyúltak a fények a veszprémi városban, a Szentháromság téren. Az adventi koszorú második gyertyájának meggyújtásával egyidőben – melyet Szijártó László esperes, a Veszprém-Főegyházmegyei Karitás igazgatója és Némédi Lajos Veszprém alpolgármestere gyújtott meg - a Főegyházmegyében is elkezdődött az egy hétig tartó adománygyűjtő akció. A Karitás önkéntesei és a járókelők a gyertyákból a Karitás logóját formázták meg. Ezt követően a Csermák Antal Zeneiskola és a Dohnányi Ernő Zeneművészeti Szakközépiskola növendékei adtak jótékonyági koncertet a Szent Mihály Bazilikában, majd szentmisével zárult az este, melyet Márfi Gyula érsek mutatott be.

VESZPRÉM

Az Egymillió csillag hazánk közel kétszáz településén került megrendezésre, és az országos zárórendezvény december 13-án volt a pápai Esterházy-kastély udvarán. Az akció részeként a pápai és csóti önkéntesek a harmadik adventi hétvégén az Esterházy-kastélynál levő egyik faházban gyűjtöttek adományokat.

Az önkéntesek tetszőleges összegű adományért gyertyákat adtak a járókelőknek, s minden egyes méces egy rászorulót jelképezett. A gyertyákért adott adományból származó összeget a Karitás a hátrányos helyzetűek megsegítésére fordítja. Szijártó László, a Veszprém-Főegyházmegyei Karitás igazgatója elmondta, hogy akciójuk célja a figyelemfelkeltés, az, hogy odaforduljunk a rászorulókhöz és lehetőségeinkhez mérten segítsük is őket. Arra kérte az adományozókat, hogy a Karitás gyertyáját vigyék haza és karácsonykor gyűjtsék meg, gondoljanak azokra, akik nem olyan szerencsések, hogy családban ünnepelhetnek.

PÁPA

„A LÉLEK MINDIG GYŐZ A KARD FELETT...”

Test és lélek a Nagy Háborúban – Tábori lelkészet, katonai kórházak és orvoslás az első világháborúban és napjainkban Tudományos konferencia Veszprémben

A háború fájdalmas esemény. De tapasztalhatjuk – ki-ki akár a maga életében is –, hogy a sötét dolgokon is át tud sütni mindig a jóság. Így volt ez a világháborúkban is, a tábori lelkészek, katonarvosok, betegápoló nővérek szeretetteljes tevékenysége megfényszerítette a sebesülteket, a szenvedők napjait – mondta megnyitó beszédében 2015. október 16-án dr. Márfi Gyula érsek a veszprémi Érseki Palotában, azon a tudományos konferencián, mely a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény májusban megnyílt kiállításához („*Test és lélek a Nagy Háborúban – Tábori lelkészet, katonai kórházak és orvoslás az első világháborúban*”) kapcsolódott a száz éve kezdődött első világháború szomorú mementója alkalmából.

Veszprém a gyászos évforduló méltó megemlékezéseire helyi centenáriumi emlékbizottságot alapított, így kapcsolódott az Első Világháborús Centenáriumi Emlékbizottság munkájához – emelte ki köszöntőjében Porga Gyula polgármester, aki örömet fejezte ki, hogy ehhez a törekvéshez az érsekségi intézmények, valamint civil szervezetek is csatlakoztak. A széles spektrumú konferencia előkészületeit társrendezőként segítette a Keresztény Értelmiségi Szövetsége Veszprémi Csoportja, valamint a Keresztény Katonák Szövetsége. *Udvarhelyi Erzsébet*, a Gyűjtemény igazgatója, a rendezvény főszervezője köszönetet mondott mindazoknak, akik hozzájárultak a tudományos tanácskozás létrejöttéhez, s előadásaikkal segítik jobban megismerni a Nagy Háború időszakát.

Kiemelte, hogy célkitűzésük az volt, hogy az egyházak (római és görögkatolikus, ortodox, protestáns, izraelita és muszlim felekezetek) első világháborúban betöltött testi- és lelki gondozói feladatairól gondolkodjanak; orvosokra, betegápoló szerzetesekre, tábori lelkészekre, civil ápolókra emlékezzenek. Nem az egymást öldöklőket akarták előtérbe állítani, hanem azokat, akik ebben a borzalomban a lelkeket és a testeket próbálták megmenteni.

A konferencia nyomon kísérte a tábori lelkészi szolgálatot, az egészségügy és a betegápoló szerzetesrendek, a katonarovoslás tevékenységét a háborúban.

Márfi Gyula érsek

Dr. Varga József ny. ezredes, a hadtudományok kandidátusa a tábori lelkészségek rendeltetését, évszázadokon át történt folyamatos fejlődését, szervezeti felépítését tekintette át előadásában. A katonák vallásgyakorlása évszázadokon át nem volt vitatéma. A tábori misék, istentiszteletek megtartásának feltételeit a katonai egységek mindig megteremtették, s idővel a tábori lelkészségek hálózata intézményrendszerre szélesedett, mutatott rá. Ez csak a kommunista diktatúra évtizedeiben szünetelt az ideológiai bojkott miatt. Kiemelte a sérültek lelkigondozásának jelentőségét is, s a sebesültek ellátásában munkálkodó katonarvosokkal való együttműködést a katonai kórházakban. Eleinte a katonai és az egyházi vonal összetartozott, egy időben a katonaság alá rendelt volt a lelkészség is, s volt, amikor különvált attól és a tábori püspökség irányítását követte. 1867 után 12 katonai körletet hoztak létre, s ennek alapján szervezték meg a tábori lelkészségeket. Az első világháborúban már 2400 tábori lelkész szolgált. A Monarchia hadvezetése mindent megtett azért, hogy a különböző vallású katonák hitüket tudják gyakorolni a hadseregben is. A lelkészeket intették, hogy a prédikációkban és a különböző liturgikus alkalmakon a háborút, mint értékteremtő és Istentől eredő entitást emlegessék. Ezzel az idillikusnak tűnő képpel állt szemben a lövészárkok, harcmezők, hadikórházak és a temetők valósága, amelynek ellentmondása a háború előrehaladtával egyre világosabbá vált a világ és a katonák számára is. 1914-ben a hadba lépéskor minden állam a gyors hadműveletekben reménykedett, de a háború állóháborúvá merevedett. A technikai fejlődés révén a korábbiaknál pusztítóbb fegyvereket sorakoztattak fel a szembenálló felek, melyek hatalmas veszteségeket, rendkívül sok sebesülést okoztak a frontokon.

Takács Tamás alezredes, kiemelt vezető tábori lelkész, aki 2006–2013-ig több misszióban szolgált katonalelkészként az afganisztáni Baghlan tartományban, a Magyar Honvédség Tartományi Újjáépítési Csoportjában, múlt és jelen összevetésében hangsúlyozta a lelkész mindenkor legfőbb feladatát: a tábori élet minden pontján jelen kell lennie, nem húzódhat félre a katonai lét mindennapos küzdelmeitől, a hadgyakorlatoktól sem, s lelki támaszt, tanácsot kell adnia mindig a rábízottaknak. Ma már a tábori lelkész is fegyverrel jár, mondta, hogy ha szükséges, meg tudja védeni magát és a rábízottakat is, mert „vészhelyzetben a fegyverhasználat nem vallási kérdés”. Megemlítette, hogy XV. Benedek pápa nyomatékosan felhívta a tábori lelkészeket, foglalkozzanak a hadifoglyok lelkigondozásával is. 1917 húsvétján a pápa szeretetsomagot; fél liter bort, három doboz cigarettát és egy doboz cukros süteményt adott két olasz hadifoglytábor minden foglyának.

Oláh Emil alezredes, református tábori esperes, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsokság református tábori lelkésze, aki 2011-ben az EUFOR Magyar Kontingens tábori lelkészeként szolgált, Napóleont idézte: „Két hatalom létezik a

világon, a kard és a lélek. Előbb-utóbb a lélek mindig győz a kard felett.” Rámutat ez az idézet arra, milyen nagy szükség van a lélek ápolására, különösképpen a megpróbáltatások idején, emelte ki. A református egyházon belül nem létezett általános álláspont a háború megítélésével kapcsolatban. Azt mindenki felismerte, milyen fontos a nemzeti egység a megosztottsággal szemben, azt is sokan vallották, hogy a háború okát elsősorban az Istentől való elfordulásban kell keresni. A háború persze nem közvetlenül Isten akaratára, de vagy az emberiség megbüntetésére vagy erkölcsi felemelésére szolgál. A református tábori lelkészek nemcsak a beteg katonák között fejtették ki lelkipásztori tevékenységüket, emlékeztetett, hanem az ápolók között is, kíméletes empatikus gondozásra inspirálták őket.

Borián Tibor piarista szerzetes tanár, a budapesti piarista, majd a veszprémi Padányi Gimnázium volt igazgatója, rendje háborús részvételéről szólott. Piaristák 17-en vettek részt táborigyelmeztetésben az első világháborúban, mondta. Sokakat lélekben megrázott, megrendített a lövészárkokban folytatott munka, az életveszélyes helyzetek, a sok szörnyű halál, sebesülés látványa, s így közülük nyolcan később elhagyták a rendet, öten még a papságot is. Számos kispap, lelkipásztor vonult be a veszprémi egyházmegyéből is, fűzte hozzá. Kiemelte a táborigyelmeztetés sorából dr. Luttor Ferenc veszprémi egyházmegyei papt, füredi templomépítő pástort, akit már 1913-ban behívtak katonai szolgálatra, s táborigyelmeztetés lett az egyik székesfehérvári gyalogezrednél, 1914-ben a szerb harctérre küldték, ahonnan betegsége miatt később leszerelték. A piarista Sík Sándor is táborigyelmeztetés volt az első világháborúban, Péterváradon. Ő is megrendült a háborús események láttán. *Kilenc gödör* című verséből idézett szemléltetésképpen Borián Tibor. Palmann Péter piarista szerzetesre is emlékezett.

1914–1918 közötti apostoli iratai, enciklikái, körlevelei alapján mutatta be a Nagy Háború pápája, XV. Benedek békepolitikáját, egyházi diplomáciáját Berkes Péter plébános, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kánonjogi Posztgraduális Intézetének hallgatója. A pápa *Ubi primum* címmel megjelent pásztorlevele, *Ad beatissimi apostolorum principis* kezdetű programadó enciklikája, valamint a *Cum de Fidelibus* és az *Incruentum Altaris sacrificio* című pápai dokumentumok alapján kiemelte az egyházfő béke helyreállítására tett felhívásait, kísérleteit. XV. Benedek többek között hangzott: a háború oka a világ elkereszténytelenedése, a hitvesztés; a szenvedésnek a televénye, az embertársi szeretet hiánya és a kölcsönös igazságtalanság a társadalmi rétegek egymás közötti viszonyában, valamint az anyagi javak mértéktelen hajszolása. A pápai szövegek sajnos hatástalannak bizonyultak, az erőszak nem csillapodott, hanem egyre erősödött a háborús felek között. 1914 decemberében a szenvedések enyhítésére a pápa együttműködést kezdeményezett Svájjal és a Nemzetközi Vöröskereszttel, hogy a harctéren a sebesült foglyokat kölcsönösen cseréljék ki a hadviselő felek.

Hornig Károly és Rott Nándor püspöki körlevelei is szóba kerültek, melyekben a főpásztorok az 1917. évre teljesen elfáradt társadalom szociális, karitatív megsegítésére ösztönöztek (társadalmi szervezetek gyűjtései, egyházi imnapok). E témát Varga Tibor László történész, a Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltár levéltárosa elemezte.

A konferencia félidejében került sor Tislér Géza, az MTVA Valási és Kisebbségi Főszerkesztőségének televíziós szerkesztője, református lelkész szerkesztésében készített *Táborigyelmeztetés az első világháborúban* című dokumentumfilm megtekintésére. A film az olasz hadszíntérre vezeti el a nézőt, a Monarchia és Olaszország közötti katonai összecsapások eseményeit idézi az Isonzó mentén kialakult állóháború frontvonalán.

A tanácskozás ezután az irodalom és a művészetek háborúviszonyaira közepette betöltött lélekoldozó szerepével foglalkozott, valamint az egészségügy és a betegápoló szerzetesrendek áldozatos tevékenységével.

A konferencia kitékintett a művészetek lélekoldozó szerepére is a háborúban. Gyóni Géza szibériai hadifogságban megszólaló, szinte lelkipásztori sugárzású költszetéről Toldi Éva tanár, újságíró szólt. A költő számára a versírás nem csupán fájdalommal, honvágyával, elkeseredésével verse foglalkoztat, hanem csupán mindennapos személyes lelkipásztori tevékenység, hanem szinte szakrális küldetés. Kötelességének érezte, hogy fogolytársainak napi lelki manna adjon szavaival. Esténként felolvasta verseit, s a fogolytársak arcán megjelenő mosoly vagy könny, biztatás volt számára, hogy Föntről jövő feladatot lát el, nemcsak magának ír.

Szó volt Margittai Gábor egyetemi tanár, irodalomtörténész, író, kritikus előadásában a déli fronton történt eseményekről, s ezeknek a képzőművészetben való feltárlásáról.

A szerbiai hadszíntéren történtek a Nagy Háború legelrettetőbb és legelhallgatottabb barbár cselekedetei, mutatott rá a Magyar Idők szerkesztője. Fájdalmas, sötét történetek (kétségbeesett menekülés, éhínség, háborús kannibalizmus) elevenedtek meg beszámolója nyomán. A 2014-ben Tamási Áron-díjjal jutalmazott író *A Szamár-sziget szellemkatonái* című esszéjében mutatja be az 1914-ben a szerb hadszíntéren fogsága esett, főként magyar hadifoglyok kálváriáját, akiket 800 km-en át tereltek a Balkánon, majd napokig marhaszállító gőzösökön hánykolódtak, mire Szardíniára értek. A 85 ezer hadifogolyból mindössze hateren térhettek haza.

A háborús egészségügyi ellátásról, a Nemzetközi Vöröskereszt és a Magyar Szent Korona Országainak Vörös-Kereszt Egylete koordináló munkájáról, a kórházakról és a betegápoló szerzetesrendek tevékenységéről *A katonai orvosi ellátás új formái az első világháború éveiben* és *A betegápolás és az orvosképzés formái az európai kereszténység világában* című előadásaiban Kapronczay Károly orvostörténész, egyetemi tanár, a Semmelweis

Udvarhelyi Erzsébet igazgató

Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár címzetes főigazgatója beszélt.

Az első világháború nagy változást hozott a katonaegészségügyi és katonatorvosi ellátásban, az orvostudomány sokat lépett előre a sebészet területén, hangzott el. Korszerűbbé vált az orvosi szolgálat, megépültek már a katonai kórházak, ahová a sebesült katonákat vihették. A betegágyak mellett önkéntes nővérek, betegápoló nővérek segítettek. Megindult a katonatorvosi, sebészi szakember képzés is.

Lichtneckert András levéltáros, történész a Veszprém és a Balaton térségében működő katonai kórházak és egészségügyi intézmények szerepéről, a balatoni üdülőtelepekről, a balatonszabadi hadiárva intézetről beszélt, új útjait mutatva meg a helytörténeti kutatásnak a témában.

Kozma Imre irgalmasrendi szerzetes, a Betegápoló Irgalmasrend Magyarországi Rendtartományának előljárója, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke a Betegápoló Irgalmasrend alapítója, Istenes Szent János irányadó szellemiségéről, eszményeiről szólott. Ő a 16. században egy olyan gyógyító kultúrát indított el, amely átalakította Európa gondolkodását. *A szív parancsoljon!* – mondta! Az első ispotály bejáratához is ezt íratta fel. Kulcsszavai voltak továbbá: test, szellem, lélek, közösség egysége. Az ember jól-léte, közérzetének minősége ezeken múlik, megtapasztalhatjuk ezt ma is, mondta Kozma atya. Irányadó a működésben a *hospitalitás*, a *vendégszeretet*, „*a mennyei szeretet*” karizmája. A beteg ember gyógyulását a lélekben mély találkozások segítik elő. A tudás és a műszerezettség másodlagos. A kórházaknak is ezen az elven kellene működniük, mutatott rá a szerzetes.

Gárdonyi Máté, a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola főiskolai tanára és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának oktatója a női betegápoló szerzetesrendek 1950. évi feloszlását kísérte nyomon előadásában, a diktatúra időszakában. Ezek a rendelkezések országosan 9600 szerzetesnővért érintettek, a Veszprémi Egyházmegyében 609 nővért, közöttük elsősorban az Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővéreit és a Páli Szent Vince Szeretet Leányai Társulata tagjait, a betegápoló irgalmas nővéreket.

Megismerkedhetett a hallgatóság egy példaadó orvosdinasztiával, a Kmettykó- (Katona-) testvérekkel *Katona József*, a Szent János Kórház szájsebész főorvosa előadásában. Az orvosdinasz-

Mail József g. helynök

tia tagjai közül ketten kórházparancsnokként, továbbá tábori lelkesként, vincés nővérként szolgáltak a háború idején. *Katonai orvoslás* címmel 2008-ban jelent meg a főorvos történelmi albuma az első világháború és a gyógyítás kapcsolatáról.

Vajda Tamás történész levéltáros, a Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Levéltárának vezetője a hadigazdálkodásról és a háború közegészségügyi állapotairól adott képet, statisztikák, korabeli újságcikkek alapján. A táplálkozásról szólva rámutatott: már a világegés kezdetén mutatkoztak a gazdasági válság jelei, s az állam ezért hamarosan korlátozta a fogyasztást, a fűtést, központilag osztották el a háborúhoz szükséges nyersanyagokat, 4-8-9-szeresére emelkedett az élelmiszerek és a ruhamenük ára, 1916-tól bevezették a jegyrendszert.

Végezetül a katonatorvoslás és a tábori lelkészet mai helyzetéről, működéséről, katonai missziókról tartott előadást *Svéd László* orvos altábornagy, a Semmelweis Egyetem rektori tanácsadója, egyetemi docens és Takács Tamás kiemelt vezető tábori lelkész. A katonatorvosi szolgálat az egészségbiztosítási rendszer bevezetésével, a haditechnika fejlődésével, s a NATO-hoz való csatlakozásunkkal egészen megváltozott körülményeket teremtett, de eredeti célkitűzéseiben ma is ugyanaz maradt. Svéd László, az Öbölháború idején (1991) Szaúd-Arábiába vezényelt magyar orvos kontingens orvos parancsnoka volt, vezetője volt annak az orvoscsoportnak, amely a Magyar Honvédség NATO-ba való belépése után egy hónappal közel 10 évig közegészségügyi és járványügyi feladatokat látott el az ún. Megelőző Egészségügyi Laboratóriumban, és egy menekülttábor egészségügyi ellátását szervezte meg 1999-ben az albániai Hamalajban, a KFOR kötelelkezésében. Az orvos altábornagy 2003-ban Afganisztánban a kabuli többnemzetiségű kórház megszervezésében vett részt. Takács Tamás vezető tábori lelkész, aki IED-tréner- (improvizált robbanószerkezetek elleni védekezésre kiképző tanfolyam) kiképzésen is részt vett, a megváltozott haditechnikai körülmények tábori lelkészekre gyakorolt hatását elemezte, hangsúlyozta, hogy a tábori lelkész ma sem húzódhat félre a katonai lét mindennapos küzdelmeitől, a hadgyakorlatoktól sem, ugyanakkor lelki támaszt, tanácsot kell adnia mindig a rábízottaknak.

A konferenciához kapcsolódott 2015. október 27-én 17 órakor Kálinger Roland őrnagy, tábori lelkész előadása a koszovói KFOR-misszióról.

A BIBLIA VILÁGA KÖNYVSOROZAT BEMUTATÓJA

DR. GYŰRKI LÁSZLÓ ELŐADÁSA
A VESZPRÉMI ÉRSEKI PALOTÁBAN

Dr. Gyürki László pápai prelátus, Szentföld-kutató, bibliafordító, teológiai tanár legújabb köteteinek bemutatóján vehettek részt az érdeklődők november 12-én Veszprémben az Érseki Palotában. A könyvpremiert a Boldog Gizella Egyházmegyei Gyűjtemény szervezésében dr. Csertán György mérnök, a Regina Mundi Plébánia templomatyája, a prelátus egykori tanítványa vezette be, ismertetve az atya életútját.

Gyürki László szegény földműves nagycsalád gyermekeként született Egyházsrádócon. Kora gyermekégtől pap szeretett volna lenni, de családjá taníttatásáról nem tudott gondoskodni anyagiak miatt. Szakos Gyula püspöki titkár segítségével mégis bekerülhetett a szombathelyi püspökvárba alig 12 évesen, ahonnan kijárt tanulni a premontrei gimnáziumba. Majd a kis- és nagyszeminárium, s ezek megszüntetése után 1952-től a győri papnevelde, végül a Budapesti Központi Szeminárium lettek színterei tanulmányainak. 1957-ben szentelte pappá Kovács Sándor megyéspüspök. Ekkorra már, tehetségének és nagy szorgalmának köszönhetően, túl volt a licenciátusi szigorlaton, amelyet pedig általában a pappá szentelés utáni évben szoktak letenni. Gyürki László azért sietett vele, hogy azután teljes figyelmével kedvenc területe, a biblikus tudományok felé fordulhasson. Újmisés jelmondata is erről vall: „Mindent az Evangéliumért teszek, hogy abban részem legyen” (1. Kor. 9,23.). Nyelvtudása már készen állt e kutatásokhoz: nemcsak a latin, a görög, a héber és az arámi nyelvet tanulmányozta alaposan, hanem a szír és az arab nyelvvel is megismerkedett. Azonban püspöke őt hamarosan kápláni szolgálatra rendelte. Gyürki atya nem adta fel, mondván: mindenütt lehetséges a biblikus tanulmányok folytatása, vagy éppen a helytörténeti kutatómunka is. A hetvenes évek elején kissé lazult a diktatúra szorítása, s ekkor a Szentírás készülő új magyar fordításában hét ószövetségi könyv átültetésével bízták meg. Hamarosan elkészítette magántanári disszertációját, amelynek eredményeképpen később a budapesti Hittudományi Akadémia tanára lett, s tanított a szombathelyi teológián és a hittanárképző főiskolán is. Ugyanakkor eljutott később Rómába is, s onnan a Szentföldre több alkalommal. Minthogy Szent Pál működésével is behatóan foglalkozott, sorra fölkereste azokat a helyeket is, ahol az apostol járt. A bibliakutatás mellett kedvenc témája lett a Szentföld-kutatás, ahol szintén maradandót alkotott. Útjai nyomán számos sikeres könyvet írt már a hetvenes évektől a legutóbbi esztendőig. Gyürki atya gimnazista kora óta szen-

vedélyesen gyűjti a bélyegeket is. Mostani kiadványai A Biblia világa sorozatban (Az Ó- és Újszövetség könyvei bélyegeken, valamint Carte maximum gyűjtemény) e több évtizedes gyűjtőmunkának az eredményei. A könyvekben a szerző újrendezte, feliratokkal látta el és gyűjteményes formába szerkesztette vallási témájú bélyegeit.

A könyvbemutatón dr. Márfi Gyula érsek is szeretettel idézte fel középiskolai éveit, amikor Gyürki atya az ő szülőföldjén, Pákán volt káplán, s számos prédikációjára még ma is emlékszik. A kommunista időkben megerősítő hatással volt krisztushitére, mondta.

A könyveket az atya a kiadványból válogatott fotók segítségével, vetített képekkel illusztrálva mutatta be. Mindkét kötet, emelte ki, a Biblia időrendi sorrendjét követi; az Ó-, majd az Újszövetség eseményeit ábrázoló bélyegeken sorra megjelennek az egyes könyvekben szereplő személyek, történetek. A bélyeggyűjtés számára nemcsak szenvedélyes szórakozás, hanem tudományos munka is, mutatott rá, hiszen a bélyegek témáját, idegen nyelvű, görög, héber, latin szövegeit, s a szöveg és képek összefüggéseit is meg kell fejtenie mindig. Majd sorra vetítette ki az egyes könyvek eseményeinek bélyegábrázolásait fotókon és művészi alkotásokon. Többek között József történetéből vett bélyegképeket, az egyiptomi kivonulást, a vízőzön eseményeit, a zsoltárok egyes gondolatait, a betlehemi témákat, az Úr Jézus tanító útjának egyes állomásait, Pál apostol útjait megjelenítő ábrázolásokat a bélyegeken, majd carte maximumokon.

A könyvbemutatón elhangzott Gárdonyi Géza Írás a Bibliába című verse, Somfai Katalin előadásában, valamint szakrális jellegű dallamokat játszott Szimicsek Lilla fuvolán és Zsilinszky Cecília zongorán.

Toldi Éva

A KÜLSŐVATI TEMPLOM FELÚJÍTÁSÁNAK SZENZÁCIÓJA

Minisztériumi, érsekségi és a helyi egyházközség anyagi támogatásával a külsővati templombelső felújítására került sor 2015 nyarán. A festék lekaparása során egy régi felirat került elő, amelyet egy korábbi javítás súlyosan megsértett. A feliratot Szvorényi Róbert szakértette, és a hiányzó részt megfejtette. A latin szöveg fordítása: A lefejezett Szent Szűz Margit tiszteletére szentként újjáéledtem. A templomot 1794-ben romjaiból építették újjá, és védőszentje Antiochiai Szent Margit lett. A felirat, mint kronogram ezt az évszámot mutatja, és a védőszentjére tesz utalást. Novák Judit restaurálási munkáját az önkormányzat finanszírozta. Bali Tibor plébános méltán büszke a megújult templomra.

A nyári bérálás alkalmával Márfi Gyula érsek megáldotta a felújítás alatt álló templomot.

Aczél Péter polgármester

SZENT ERZSÉBET NAPI JÓTÉKONYSÁGI EST PÁPÁN

A Szent Anna Plébánia már hetedik éve rendez jótékonyági estet Szent Erzsébet tiszteletére a Jókai Mór Művelődési és Szabadidő Központban. Idén Márfi Gyula érsek és Écsy Gábor, a Magyar Katolikus Karitászs országos igazgatója fővédnöksége és a támogatása mellett valósult meg a rendezvény, melynek bevételét évről-évről a szegények, a hátrányos helyzetű családok megsegítésére fordítja a plébánia.

Écsy Gábor, a Magyar Katolikus Karitászs országos igazgatója elmondta, hogy a Magyar Katolikus Karitászs idén ünnepli a megalakulásának 85., az újjászerveződésnek 25. évfordulóját. „25 év, 85 év, azt gondolom, hogy években nem mérhető, valóban 2015-öt kell mondanom, hiszen a Karitászs segítő tevékenysége az Úr Jézusig vezethető vissza. Az evangélium hirdetése mellett az egyháznak ugyanolyan fontos a szeretetszolgálat, a jócselekedetek gyakorlása” - mondta rendezvény a Karitászs igazgatója.

Szigliget, bérálás 2015. október

Az alapításánep 25. évfordulóját ünneplő Jeruzsálemhegyi Baráti Kör zászlaját áldotta meg Felker Zsolt káplán november 14-én a Szent Mihály Bazilikában

MÁRTON-NAPI ÜNNEPSÉG A PADÁNYI ISKOLÁBAN

Szent Márton ünnepén a Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskolában Padányi Biró Mártonra és védőszentjére emlékeztek. Korosztályuknak megfelelően ilyenkor a diákok kézműves foglalkozásokon vesznek részt, megvendégelik az óvodásokat. A nagyobbak a Bazilikában tiszteletüket teszik Padányi Biró Márton sírjánál. A nap zárásaként a 3. osztályosok látják vendégül az iskolába készülő diákokat.

SZENT MÁRTONRA EMLÉKEZTEK PÁPÁN

A háromnapos rendezvényen szórakoztató és kulturális műsorok váltották egymást. A rendezvénysorozatot a Szent Anna Római Katolikus Óvoda műsora nyitotta. A Márton-napi hagyományokat felelevenítve pedig borszentelést tartottak. A bor a föld termése, az emberi munka gyümölcse, a legnagyobb misztériumnak, a te vérednek is a jele. De a bor szimbolizálja mindazt, ami az életben nemes lehet, a barátságot, a szerelmet, az igazságot, az örömet, a vidámságot. Áldd meg Urunk borunkat, hogy az mindannyiunk egészségére váljon és add, hogy szent neved hívásával bárki, aki ezekből fogyaszt, testének és lelkének javára szolgáljon - e szavakkal áldotta meg dr. Mail József apát, plébános az új borokat.

Fotó: papa-ma.hu

SZENT MÁRTON-NAPI LÁMPÁS FELVONULÁS

November 14-én, szombaton, az esti ovismisén, nagy számú kisgyermekes család gyűlt össze, hogy megnézze a Szilágyi iskola tanulóinak a Szent Márton-legendákhoz kapcsolódó vidám jelenetét, és együtt ünnepeljék a népszerű szentet. A szentmisét László Dezső atya, az iskola és a katolikus óvoda lelki igazgatója celebrálta, a tanulók felkészítésében és a jelenet összeállításában Molnárné Tóth Erzsébet, Pálfalvi Erzsébet és Szitás Péter, a Szilágyi iskola pedagógusai vettek részt.

Dezső atya felhívta a figyelmet, hogy Szent Mártont követve, lássuk meg mi is embertársainkban Jézust, és segítsünk a rászorulóknak.

A szentmisét követően a gyermekek a templomtól szüleikkel, nevelőikkel együtt indultak lámpásaik fényénél a Szentháromság térre. A saját készítésű lámpások vidám hangulatot árasztva világitották be a teret, elűzve a rosszat és a sötétséget, utat nyitva a fénynek, a jónak.

A Debrecenből a helyszínre érkező Márfi érsek atyát a Szent Margit Katolikus Óvoda kicsinyei köszöntötték Szent Márton-dalokat énekelve. Érsek atya szeretettel fogadta az ünneplő zarándokokat, és méltatta a joggal népszerű püspököt, aki az első olyan szent, aki nem mártírként vált szentté. Ő azon magyar szentek egyike, akit világszerte tisztelnek.

Érsek atya azt is megosztotta velünk, hogy november 11-e a személyes életében is jelentős nap: Szombathelyen, amely Márton püspök szülővárosa, ezen a napon neveztek ki kereken 20 évvel ezelőtt segédpüspökké.

Dezső atya felhívta a figyelmünket arra, hogy bár Szent Márton pogány szülőktől született, mégis megtért és keresztény lett, sőt püspök. Mindenki számára nyitva áll a megtérés útja. Érsek atyának átadta az egyházközség ajándékaiként az alkalomhoz illő sült liba-ajándékot.

A hagyományteremtő lámpás felvonulás érsek atya áldásával zárult.

Demény Anna

SZENT ÁNYOS ÜNNEPE TIHANYBAN

Hálaadó szentmisével emlékeztek a Tihanyi Bencés Apátság és templomának védőszentjére, Szent Ányosra. Szent Ányos ünnepén, november 17-én Alberto Bottari de Castello c. érsek, apostoli nuncius mutatta be latinul a szentmisét az ünnepre zárandokló hívek jelenlétében. Vele együtt koncelebrált Márfi Gyula veszprémi érsek, Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát. A szerzetesek évében a tihanyi bencés közösséggel ünnepelt Dékány Sixtus zirci ciszterci apát, Fazakas Márton csornai premontrai apát és a régióban élő szerzetesek képviselői. Az ünnepelők között voltak egyházmegyes lelkipásztorok, valamint a veszprémi Boldog Gizella Szeminárium előljárói és növendékei. A szentmise kezdetén Korzenszky Richárd perjel, a tihanyi bencés közösség előljárója köszöntötte a megjelenteket. A szerzetesek évében külön öröm, hogy szerzetesek élhetnek az 1055-ben alapított kolostorban, ahol többször megszűnt kényszerből a szerzetesi élet mondta el a perjel. A Szent Ányos püspök tiszteletére végzett esti dicséret zsolnárai vezették be a szentmisét, amelynek szentbeszédét az egykori pannonhalmi bencés diák, Dékány Árpád Sixtus ciszterci apát mondta. Beszédében a szerzetesek küldetéséről és hivatásáról szólt. Ha valaki elszánja magát a szerzetesi életre a világ szemében lehetetlenséget mer vállalni, azonban ezt azért teszi, mert érzi magában a kegyelem bátorítását, erejét. Örök életet akar és nem csak valamilyen életet. E tekintetben minden keresztény ember élete nagyon hasonló. A szerzetes valójában elől jár, hogy bátorítsa a többieket ezen az úton. Jellé kell, hogy legyen, hangsúlyozta az apát. A szerzetesi élet mibenlétét Szent Benedek a fáradalmas engedelmisségben, az önakaratnak a szolgálat céljával való felcserélésében, alárendelésében állapítja meg. Az önakarattól való lemondás, az engedelmisség áldozata. Mindezt azért teszi, mert Isten szeretetének vonzásában él és akar élni. A szerzetes nem más, mint az az ember, aki szentté akar válni, hogy másokat is

megszenteljen. Az igazi keresztény ember is ilyen természetesen. Egyszóval Isten embere. A szerzetes nemcsak tanítvány, nemcsak küzdő, nemcsak Krisztus követő, hanem valójában mester is. A szerzetes nem csupán önmagáért az ami. Imádkozzál és dolgozzál! Ora et Labora! - e kettős hivatás áll minden egyes szerzetes előtt - zárta beszédét a zirci apát. A szentmise végén a nuncius örömét fejezte ki, hogy ismét ebben a szép templomban lehet, ilyen ősi falak között, és részt vehetett ezen az ünnepségen. A szentmise befejezése előtt Korzenszky Richárd perjel Vajda Sámuel emlékérem kitüntetését adott át Horváth Imréné Aradi Teréznek, aki keresztelése óta, több mint 90 éve már a templom híve, és unokája is itt mutathatta be újmiséjét.

Veszprémben a Magyarok Nagyasszony Plébániatemplom új tetőszerkezetét áldotta meg Márfi Gyula érsek a november 21-én, szombaton tartott hálaadó szentmise keretében.

Az ünnep kezdetén Schall Tamás plébánost Veszprém Megye Jogú Város Önkormányzata Pro Meritis díjban részesítette a Cholnoky városrészt végzett példaértékű tevékenységéért, valamint kitartó közösségépítő tevékenységéért. A díjat Porga Gyula Veszprém polgármestere adta át.

Márfi Gyula érsek pedig bejelentette, hogy Schall Tamás plébánost érseki tanácsossá nevezte ki.

AZ ÚJ TETŐSZERKEZET MEGÁLDÁSA A MAGYAROK NAGYASSZONYA TEMPLOMBAN

Hegyvi László, az EMMI egyházi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára is köszöntötte a megjelenteket az ünnep alkalmából a veszprémi Mindszenty emléktemplomban. Beszédében hangsúlyozta Mindszenty József bíboros életének munkásságának jelentőségét, Veszprém város történelmi és keresztény hitének fontosságát, Magyarország életében betöltött szerepét.

A szentmisét együtt mutatta be a főpásztorral és a plébánossal Szerenka Miklós érseki helynök, Levcsenkó Róbert kárpátaljai parókus, a plébánia testvérközösségének lelkipásztora, valamint Mátrai Benedek váci kanonok.

Márfi Gyula érsek szentbeszédében kiemelte, hogy templomaink rendszeres felkeresése azért is fontos minden keresztény ember számára, mert a liturgikus tér ereje sokkal közelebb hozza Istent számunkra. Akik hétről hétre elmennek a templomba azok közösséget alkotnak, csapatot hoznak létre, élő kövekként építve egy templomot amit úgy hívunk: Anyaszentegyház.

HEIDL GYÖRGY ELŐADÁSA A SZALÉZIÁNUMBAN

Dr. Heidl György a Pécsi Tudományegyetem Filozófia és művészetelméleti Intézetének tanára, a Pécsi Egyházmegye tudományos, kulturális és kommunikációs igazgatója tartott előadást, *„Személyiségfejlesztés”* a korai egyházban címmel. Az előadás a megjelenés előtt álló könyvének bemutatója is volt.

VERES ANDRÁS PÜSPÖK VOLT A KÉSZ VENDÉGE PÁPÁN

November 12-én dr. Veres András szombathelyi püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke *Kereszténység a XXI. században* címmel tartott előadást a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) pápai csoportjának meghívására a Szent István Római Katolikus Általános Iskola aulájában.

Fotó: papa-ma.hu

DAVIDIKUM RÓMAI KATOLIKUS KÖZÉPISKOLAI KOLLÉGIUM ÖRÖMMEL TESZI KÖZZÉ, HOGY DIÁKJAI KÖZÜL TÁMOGATÁSBAN RÉSZESÜLTEK A 2015-ÖS ÉVBEN:

- Horváth Veronika a Keresztény Szülők Alapítványától a „Keresztszülő Program” keretében,
- Koós-Hutás Édua a Pro Paedagogia Christina Alapítvány Szent Gellért Ösztöndíjában
- Mohácsi Evelin Tóth Zsuzsanna Sára örökhatározó hagyatékából.

Diákjaink nevében ezúton is szeretnénk köszönetet mondani.

KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPE A VESZPRÉMI BOLDOG GIZELLA SZEMINÁRIUMBAN

Krisztus Király ünnepén november 22-én beöltözést lektor és akolitus avatást tartottak a veszprémi Boldog Gizella Szemináriumban. Ezen a napon öt papnövendék öltötte magára a reverendát ketten lektorok és hárman akolitusok lettek. Lelkigyakorlat és felkészülés előzte meg az ünnepet. Az előző este tartott szentségimádáson Brenner József spirituális atya arról beszélt, hogy akik a reverendát magukra öltik Krisztust öltik magukra és az Ő seregének katonái lesznek, akiket pedig avatnak „előléptetést, csillagot kapnak erre a ruhára”. Továbbá hangsúlyozta, hogy a pap mindig az emberek figyelmének középpontjában áll, ezért fontos a folyamatos példamutató élet, melyet nem csak külsőleg, hanem lélekben is élni kell. Akik beöltöznek egy olyan hadtestnek lesznek a tagjai, ahol a diakónusok az altisztek, a papok pedig a tisztek. Az ünnepi szentmisét dr. Márfi Gyula érsek úr mutatta be. Szentbeszédében utalt arra, hogy a kispapoknak és a papoknak nem csak a dicsőségben, hanem a szenvedésben is egynek kell lenniük Krisztussal. A szentmise után adott interjújában dr. Varga István rektor kiemelte, hogy a kispapok gondosan felkészültek, elsősorban imádságos lélekkel és szép zenei szolgálattal erre az ünnepre. A kispapok számára nagyon fontosak ezek az események, hiszen ezek mérföldköveket jelentenek számukra.

Varga-Csikász Bence

*Akolitusok:
Gyulai Péter István, Varga-Csikász Bence, Szabó Zoltán*

*Lektorok:
Tóth Tamás, Simon László*

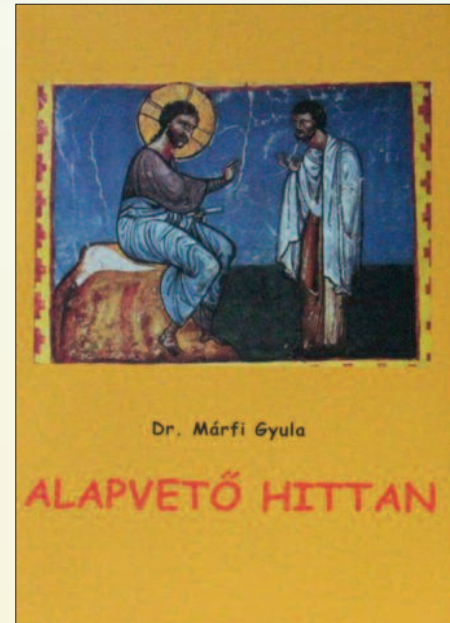
*Beöltöztek:
Kopácsi Máté, Melegh Sándor Máté,
László Dániel, Egyed Norbert, Körmöczy Lajos*

MÁRFI GYULA: ALAPVETŐ HITTAN

Előfordul, hogy a templomba járó emberek is néha tévedésben vannak bizonyos hitbeli igazságokkal, s egy ilyen mű segíthet nekik eligazodni az Egyház tanításában. A könyvben lépésről lépésre haladva ismerjük meg hitünk alapjait. Krisztus tanításának forradalmisága az volt, hogy mindenkire szólt, kicsinyekre és szegényekre is, s a mai teológiának is ez lenne a küldetése, hiszen a misztérium nemcsak néhány kiváltság. A hit egyrészt tudás, másrészt a szív kérdése is, és a mai korban különösképpen megérett arra az idő, hogy az elhanyagolt hitet élhetővé tegyünk.

Márfi Gyula veszprémi érsek új, Alapvető hittan című könyvét december 3-án mutatták be a Szaléziánumban. A könyvet a felvidéki Remény kiadó adta ki.

BALÁZS ZSUZSA – KÉKESI ENIKŐ: ÉLETTELI MAGÁNY

„Vajon kell-e menekülni és félni a magánytól? Nem lehet szunkra olykor a magányosan eltöltött idő, ami belső növekedésünket szolgálja?” Többek között ezekre a kérdésekre keresi a válaszokat az Életteli magány című könyv, melynek veszprémi bemutatóját november 30-án tartották a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ kávéházában. A kötetet a szerkesztők, Balázs Zsuzsa és Kékési Enikő mutatták be, vendégük volt a kötet egyik interjúalánya, Dióssy Iván vaszari plébános is. Az Ursus Libris Kiadó gondozásában megjelent könyvben három férfi és három nő fejt ki gondolatait a magányról, arról, hogy a magány jó értelemben is jelen lehet az ember életében.

A könyvek megvásárolhatók a Szaléziánumban.

1994 őszén *Pászthory Valter* bencés atyát egészségi okok miatt tihanyi szolgálata alól rendje felmentette, s az apátság házfőnöki teendőit *dr. Korzenszky Richárd* atya vette át. Folytatódott az apátsági templom megkezdett belső felújítása.

Sümege - püspöki palota

Sümege, a kincstári tulajdonban lévő Padányi Biró Márton püspök által 1745-53 között építtetett sümegei barokk püspöki palota októberben városi kezelésbe került. Mint arról Múltidézőnk III. részében írtunk, 1990 tavaszán-nyarán – még a kártalanítási törvény megszületése előtt – rendkívül viharos tiltakozások kísérték és meg is akadályozták a rezidencia város által tervezett NSZK-segítséggel történő nemzetközi játékkaszinóvá alakítását. Mivel az 1947-es államosítású épületgyűttest az egyház nem igényelhette vissza, kincstári tulajdonba került, s az ingatlan kezelésével, az épületgyűttes felújításával, korhű tartalommal való megtöltésével *dr. Czoma Lászlót*, a keszthelyi Festetics-kastély igazgatóját bízták meg. De ez a terv is az állami támogatás elmaradása miatt kútba hullott. Az ingatlan 1994 év végi városi kezelésbe kerülése ezért újabb kétségeket vetett fel a lakosság körében, a súlyos gazdasági nehézségekkel küzdő településen.

Szendi József aranymiséje

Október végén ünnepelte a veszprémi bazilikában pappá szentelésének 50. évfordu-

lóját *dr. Szendi József* érsek. Aranymiséjén *Gyűrű Géza* általános érseki helynök, valamint *dr. Borián Árpád* főorvos méltatta az ünnepelt főpásztor papi munkásságát, megemlítve 1988-as nyílt levelét, melyben feltárta az akkori miniszterelnöknek az egyház helyzetét, jogos igényeit. Kiemelték továbbá tevékenységét a hitoktatóképzés megszervezésében, a katolikus iskolahálózat, a papi szeminárium, a papi otthon létrehívásában többek között. Az érsek megköszönte az Úrnak szolgálatba hívását, s arra kérte a híveket és paptársait, imádkozzanak számára bocsánatért, ha valamit nem úgy tett, amint azt Krisztus szeretne volna.

Várszegi Asztrik főpát mutatta be a szentmisét Balatonudvariban

Ugyancsak október végén ünnepelhetett Paloznak katolikus közössége is, mert a község és a református gyülekezet támogatásával, s a számos művész összefogásával, felajánlásával megtartott fővárosi, és német testvérvárosi jótékonysági koncert adományaival, megvásárolhatták új orgonájukat. A hangszer felszentelését a testvérváros, Schweitzenkirchen lelkipásztor *msgr. Engelbert Wagner* végezte.

Alapításának 240. évfordulóját ünnepelte novemberben védőszentje, Szent Márton névnapján a balatonudvari katolikus templom, ahol kezdetektől fogva a tihanyi bencések látják el a közösség lelki szolgálatát, A hálaadó szentmisén felidéződött a filia története. A szertartást *dr. Várszegi Asztrik* pannonhalmi főpát vezette. Szentbeszédében kiemelte: a krisztusi szeretet gyakorlásának terepe nem annyira az ünnepeken, hanem a hétköznapiakban van, s azt a hívő embereknek nemcsak a keresztények között kell gyakorolniuk, hanem mindenki felé odafordulva.

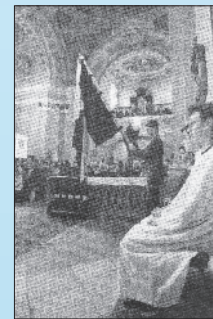
Karácsony ünnepére készülődve immár több éves hagyományt követve énekesverses jótékonysági estet adtak a vakok és gyengén látók városi közösségének a Veszprémi Kolping Család tagjai *Korinek Attila* vezetésével. A betlehemi történetet megidéző műsor után a város szeretetlako-

mán látta vendégül a fogatékkal élők hálas közösségét.

A Veszprémi Kolping-család jótékonysági műsort adott a fogatékkal élőknek

Megoldódik a monostorapáti templom problémája – adott hírt róla a megyei lap 1995 elején. A késő barokk műemlék templom ugyanis az elmúlt években annyira megromlott állapotát tekintve, hogy életveszélyessé vált épülete. A helyreállítását a műemlékvédelmi hivatal kis támogatásával és önerőből elvégezték ugyan, azonban a templombelső művészettörténeti becses értékei, a barokk szekciók – *Bucher Xavér* munkái –, valamint az oltár és az oltárkép, a szószék állapota katasztrófálissá vált, tájékoztatta a lapot a helyi plébános, *Illés Sándor*. Ezért is örömhírt jelentett februárban, hogy felmerült: egy uniós pályázat segítségével esetleg remény lenne a restaurálás megkezdésére.

Kolping-zászló szentelés Tósokberénden

„Élj Kolping szellemében!” – ez volt a jelmondata annak az országos szakmai versenyprogramnak, melyet 1995 áprilisában az ajkai Szent-Györgyi Albert Szakiskola és Szakközépiskolában rendeztek meg, s melyre a szélszórza minden irányából érkeztek fiatalok. Az intézmény tantestülete és diáksága a verseny nap végén ünnepélyes zászlószentelő ünnepségre gyűlt egybe a tósokberéni városrész templomában. A helyi Kolping-család iskolai zászlóját *Tomor Sándor* plébános szentelte meg, aki szentbeszédében kiemelte az iskola pedagógusainak kiemelkedő, példamutató tevékenységét az ifjúság nevelésében. *(Folytatjuk.)*

Toldi Éva

FŐEGYHÁZMEGYEI PROGRAMOK A SZENTÉVBEN

2015. december 27-én

Szent Család vasárnapján családok zárandoklata
a Szent Mihály Bazilikában

2016. január 1.

Újév napján szentségimádás a Bazilikában és a
főegyházmegye több templomában

2016. április 15.

Kerékpártúra Bódi Magdi életének nyomában

2016. április 16.

Megemlékezés Bódi Mária Magdolna
vértanúságáról Litéren

2016. május 7.

Boldog Gizella ünnepe Veszprémben

2016. május 17–20.

Főegyházmegyei zárandoklat Krakkóba
és Czestochowába

AZ IRGALMASSÁG ÉVÉNEK A MOTTÓJA

A Szentév „mottója”: Irgalmasok, mint az Atya. Az irgalmasságban kapunk bizonyosságot arra, hogyan szeret Isten. Ő teljesen, örökre, ingyenesen, viszonzásul semmit sem várva adja nekünk önmagát. Amikor hívjuk, segítségünkre siet. Milyen szép, hogy az Egyház mindennapi imája ezekkel a szavakkal kezdődik: „Istenem, jöjj segítségemre! Uram, segíts meg engem” (Zsolt 70,2). A tőle kért segítség már Isten irántunk való irgalmasságának első lépése. Ő jön elénk, hogy kiszabadítson minket a gyöngeségből, melyben élünk. Az ő segítése abban áll, hogy elfogadattja velünk jelenlétét és közelségét. Az ő együttérzésétől napról napra megérintve tudunk mi is együttérzők lenni mindenki iránt.

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE 2015. DEC. 8. – 2016. NOV. 20.

„A Jubileumhoz kapcsolódik a búcsú is, mely az Irgalmasság Szentévében különleges jelentőséget nyer...”

„...A Szentévben búcsúban részesülni tehát azt jelenti, hogy azzal a bizonyossággal közeledünk az Atya irgalmasságához, hogy megbocsátása kiterjed a hívő egész életére. A búcsú a Krisztus megváltása minden jótéteményében részesülő Egyház szentségének megtapasztalása, mert a megbocsátás kiterjed a legvégső következményekig, ameddig csak Isten szeretete elér. Intenzíven éljük át a Jubileumot, kérve az Atyától a bűnök bocsánatát és irgalmas búcsújának kiáradását.” (Az Irgalmasság arca kezdetű bullából)

Az Irgalmasság Szentévében teljes búcsú nyerhető a szokásos feltételek mellett a Veszprém Főegyházmegye három templomában, ahol Szent Kaput nyitottak. Így a Szent Mihály Bazilika Főszékesegyház mellett a sümegi Sárlos Boldogasszony Ferences Kegytemplomban és a keszthelyi Kis Szent Teréz Karmelita Bazilikában is.

AZ IRGALMASSÁG TESTI CSELEKEDETEI

1. Éhezőknek ételt adni
2. Szomjazóknak italt adni
3. Szegényeket ruházni
4. Utasoknak szállást adni
5. Betegeket látogatni
6. Börtönben levőket látogatni
7. Halottakat eltemetni

AZ IRGALMASSÁG LELKI CSELEKEDETEI

1. Bűnösöket meginteni
2. Tudatlanokat tanítani
3. Kétkedőknek jó tanácsot adni
4. Szomorúakat vigasztalni
5. Bántalmakat békével tűrni
6. Ellenünk vétkezőknek megbocsátani
7. Élőkért és holtakért imádkozni

*Áldott, békés karácsonyt
és kegyelmekben gazdag
új esztendőt!*